Türkçe okunuşlu

KURÂN-I KERİM

Önemli bir uyarı:

Bu elinizdeki kitap hiçbir zaman Arapça harflerle yazılı Kuran-ı Kerim'in yerini tutamaz. Bırakın arapça gibi zengin bir dilin harflerini telaffuz etmeyi en basit dillerin bile başka dillerde telaffuzu mümkün değildir.
Bunu eseri hazırlarken islamiyetle yeni tanışan ileri yaştaki müslüman kardeşlerimizin Kuran alfabesini öğrenmekteki güçlüklerini bertaraf etmeyi amaçladık.
Kimi konumu itibariyle bir hocaefendinin dizinin dibinde oturmaya ar etmekte; kimi de (geçerli geçersiz) bir sürü bahane göstererek artık öğrenemeyeceğini beyan etmekteler.
Bize soracak olursanız bunu öğrenmenin yaşı yoktur. Her yaşta insan ezberleyebilir veya öğrenebilir.
Maksadımız bu öğrenme surecindekileri Kelâmulláh'ın ilâhi lezzetinden mahrum bırakılmamaları için bir nebze olsun Kuran-ı Kerim'e aşina olmâlârını sağlamaktır.
Bu eserle yetinmeyelim. Muhakkak bir bilenden doğru mahreçleri çıkarmayı öğrenelim.
Çağımızda bir sayfayı bile okumaya üşenen ve her şeyden çabucak sıkılan gençlerimize bir alternatif sunduğumu düşünüyorum.
Rabbim gençlerimizin Kuran-ı Kerim'e yaklaşmalarını sağlar inşaalláh.
Bizler sadece ALLÁH (C.C.)'a karşı davranışlarımızda samimi olarak gayret göstermemizden mesuluz.
Eğer bazı kıraat yanlışlarımız olursa (ki muhakkak oluyordur); bildiklerimize ve ibadetlerimize güvenmeyerek hatalarımızdan ötürü tevbe istiğfar edelim lütfen.
Rabbim yâr ve yardımcımız olsun.
Bunun hazırlanmasında emeği olanlara ve geçmişlerimize bir fatiha ihsan ederseniz sevinirim .
Rabbim ibadetlerimizi kabul buyursun . AMİN

Önemli Not:

Muhakkak ki aziz kitabımızı tam mahreçlerine uygun şekilde latince alfabeyle göstermemiz mümkün değildir. Ona yakın olan şekilde okutmaya gayret ettik.
(ú), (á) veya (i̱) harflerini gördüğünüz yerlerde o harfi uzatacağız.
(Türkçede náne, núri veya si̱ne derken a, u, i harflerini uzatmamız gibi.)
Örneğin "hayır" iyilikte bulunma anlamına gelirken uzatarak okuduğumuz "háyır" reddetme anlamına gelir.
(') kesme işareti olan kelimeyi okurken nefesimizi kesip devam edelim. (neş'e gibi)
(ḫ) harfini arapçadaki خ harfinin karşılığı olarak yazdık.
Boğazın gırtlağa yakın bölümünden boğazı hırıldatmak suretiyle çıkarılan bir sestir. Kh gibi çıkarılır.
(dz) harfini arapçadaki ظ harfinin karşılığı olarak yazdık.
Dil, ucu üst ön dişlerin başlarından biraz dışarı çıkmak sûretiyle çıkarılır. (zannetmek'teki z harfi gibi)
(ś)harfini arapçadaki ث harfinin karşılığı olarak yazdık.
Dilin ucunu, yukarı yüzüyle, üst dişlerin başlarından biraz dışarı çıkarmak suretiyle söylenir.
Çok yumuşak ve peltekçe söylenen (se) gibi okunur.
(q)harfini arapçadaki ق harfinin karşılığı olarak yazdık. Daima kalın okunur. (kusur gibi)
(,) virgül işareti görürseniz oralarda hafifçe soluklanarak okuyalım.
(á́ ve ú́) harflerine gelince buna "med" harfleri denir ve buraları uzatmamız gerekiyor.
Tecvid kaidelerini göz önünde bulundurarak yazmaya çalıştık.
Tecvid kaidelerini göz önünde bulundurarak yazmaya çalıştık.
Buna rağmen yanlış okuyabilme ihtimalini düşünerek rabbimizin affına sığınalım.

Secde ayetleri renkli olarak işaretlendirilmiş olup o âyette"Secde âyeti "yazmaktadır. Secde ayetini okuyan veya secde ayetini işiten kişiye secde vacip olur. Tilâvet secdesine niyet ederek abdestli olarak, kıbleye karşı ayakta durup, elleri kulaklara kaldırmadan "Allâhu ekber" diyerek secdeye gidilir. Üç defa "subháne rabbiye'l a'lá" dedikten sonra tekbir alarak secdeden kalkar ve "semi'ná ve ata'ná gufráneke rabbená ve ileyke'l masiyr" denir.

Kur’an- ı Kerim’e başlama duası

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَللّٰهُمَّ بِالْحَقِّ اَنْزَلْتَهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ ❀ اَللّٰهُمَّ عَظِّمْ
رَغْبَتِي فِيهِ وَاجْعَلْهُ نُوراً لِبَصَرِى وَشِفَاءً لِصَدْرِى ❀
اَللّٰهُمَّ زَيِّنْ بِهِ لِسَانِي وَجَمِّلْ بِهِ وَجْهِي وَقَوِّ بِهِ
جَسَدِى وَارْزُقْنِي تِلَاوَتَهُ عَلٰى طَاعَتِكَ اٰنَاءَ اللَّيْلِ
وَاَطْرَافَ النَّهَارِ وَاحْشُرْنِي مَعَ النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ صَلَّى
اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاٰلِهِ الْاَخْيَارِ ❀

Bismilláhirrahmánirrahıym
Alláhumme bil haqqı enzeltehu ve bil haqqı nezel.
Alláhumme azdẓım rağbetị fịhi vec’alhu núran li basarıy. Ve şifâen li sadrıy.
Alláhumme zeyyin bihị lisánị ve cemmil bihị vechị ve qavvị bihị cesedị.
Verzuqnị tilávetehu alá táatike ánâel leyli ve etráfen nehár.
Vahşurnị mean nebiyyi Muhammedin sallalláhu aleyhi ve selleme ve álihil aḫyár.

Allah'ım, inzal ve nazil kıldığın Kur'an hakkı için,
Allah’ım! Kur'an'a karşı rağbetimi arttır, gözlerime Kur'an'ı ışık yap, göğsüme Kur'an'ı şifa yap.
Allah'ım, Kur'an'la dilimi zinetlendir, yüzümü güzelleştir ve vücudumu da Kur'an'la kuvvetleştir.
Okumasını emrin üzerine rızıklandır, gece ve gündüz Kur'an okumamı nasip et.
Beni Resulü Ekrem ile ve O'nun en seçkin âli ve ashabıyla birleştir.

2. Cüz

الحزب ٣

سَيَقُولُ السُّفَهَٓاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلّٰيهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّت۪ي
كَانُوا عَلَيْهَاۜ قُلْ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُۜ يَهْد۪ي مَنْ يَشَٓاءُ
اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَق۪يمٍ ﴿١٤٢﴾ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَاكُمْ اُمَّةً وَسَطاً
لِتَكُونُوا شُهَدَٓاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ
شَه۪يداًۜ وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّت۪ي كُنْتَ عَلَيْهَٓا اِلَّا لِنَعْلَمَ
مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلٰى عَقِبَيْهِۜ وَاِنْ كَانَتْ
لَكَب۪يرَةً اِلَّا عَلَى الَّذ۪ينَ هَدَى اللّٰهُۜ وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُض۪يعَ
ا۪يمَانَكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَؤُ۫فٌ رَح۪يمٌ ﴿١٤٣﴾ قَدْ نَرٰى تَقَلُّبَ
وَجْهِكَ فِي السَّمَٓاءِۚ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضٰيهَاۖ فَوَلِّ وَجْهَكَ
شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِۜ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ
شَطْرَهُۜ وَاِنَّ الَّذ۪ينَ اُو۫تُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْۜ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٤﴾ وَلَئِنْ اَتَيْتَ الَّذ۪ينَ
اُو۫تُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ اٰيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَۚ وَمَٓا اَنْتَ بِتَابِعٍ
قِبْلَتَهُمْۚ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍۜ وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ اَهْوَٓاءَهُمْ
مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَكَ مِنَ الْعِلْمِۙ اِنَّكَ اِذاً لَمِنَ الظَّالِم۪ينَۢ ﴿١٤٥﴾

142Se yeqúlus sufehấu minen nási má valláhum an qıbletihimulleti̱ kânú aleyhá qul lilláhil meşriqu vel mağrib, yehdi̱ mey yeşấu ilá sırátım mustaqıym.

143Ve kezálike ce’alnákmum ummetev vasatal li tekúnú şuhedấe alân nási ve yekúner resúlu aleykum şehi̱dá, ve má ce’alnâl qıbletelleti̱ kunte aleyhấ illá li na’leme mey yettebiur rasúle mimmey yenqalibu alá aqıbeyh, ve in kânet le kebi̱raten illá alâllezi̱ne hedalláh ve má kânalláhu li yudẕıy’a i̱mánekum innalláhe bin nási le raúfur rahıym.

144Qad nerá teqallube vechike fi̱s semấi, fe le nuvelliyenneke qıbleten terdẕáhá, fe velli vecheke şatral mescidil harám, ve hayśu má kuntum fe vellú vucúhekum şatrah, ve innellezi̱ne útûl kitábe le ya’lemúne ennehul haqqu mir rabbihim ve mállâhu bi ğáfilin ammá ya’melún.

145Ve le in eteytellezi̱ne útûl kitábe bi kulli ấyetim má tebiú qıbletek ve mấ ente bi tábi̱’ın qıbletehum, ve má ba’dẕuhum bi tábi̱’ın qıblete ba’dẕ, ve le initteba’te ehvấehum mim ba’dẕi má cấeke minel îlmi inneke izâl le minez dẕálimi̱n.

---

142. *İnsanlardan birtakım beyinsizler, “Müslümanları şimdiye kadar yöneldikleri kıbleden çeviren nedir?” diyecekler. Sen onlara de ki: “Doğu da, batı da Allah’ındır. O dilediğini dosdoğru bir yola iletir”*

143. *Biz sizi böylece aşırılıktan uzak, adâlet ve doğruluk üzerinde olan bir ümmet yaptık—tâ ki kıyâmet gününde siz, peygamberlerin İlâhî hükümleri tebliğ etmiş olduklarına dâir insanlar üzerine bir şâhit olun, Peygamber de sizin doğru yolda olduğunuza şâhit olsun. Senin yöneldiğin Kâbe’yi, Peygambere uyanlarla gerisin geri dönenleri ayırd etmek için kıble yaptık. Yoksa Allah, kıbleyi değiştirmekle îmânınızı zaafa uğratacak ve evvelki kıbleye yönelerek kıldığınız namazları zâyi edecek değildir. Şüphesiz ki Allah insanlara pek şefkatli, pek merhametlidir.*

144. *Yüzünün sık sık semâya çevrildiğini muhakkak ki Biz görüyoruz. Seni, hoşnut olacağın kıbleye çevireceğiz. Artık yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Nerede olursanız olun, yüzünüzü o tarafa çevirin. Kendilerine kitap verilen Hıristiyan ve Yahudiler de bilirler ki, bu emir Rablerinden gelen hakkın tâ kendisidir. Allah onların yaptıklarından habersiz değildir.*

145. *Kendilerine kitap verilmiş olanlara her türlü delili getirsen, yine de senin kıblene uymazlar. Sen de onların kıblesine uyacak değilsin. Onlar birbirlerinin kıblesine de uymazlar. Eğer sana gelmiş olan ilimden sonra sen onların heveslerine uyacak olursan, o zaman elbette zâlimlerden olursun.*

اَلَّذِينَ اٰتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ اَبْنَٓاءَهُمْۜ
وَاِنَّ فَرِيقاً مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ اَلْحَقُّ
مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ
مُوَلّ۪يهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِۜ اَيْنَ مَا تَكُونُوا يَاْتِ بِكُمُ اللّٰهُ
جَم۪يعاًۜ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ ﴿١٤٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ
فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِۜ وَاِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَۜ
وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ
وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِۜ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا
وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُۙ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ اِلَّا
الَّذ۪ينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْن۪ي وَلِاُتِمَّ نِعْمَت۪ي
عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَۙ ﴿١٥٠﴾ كَمَٓا اَرْسَلْنَا ف۪يكُمْ رَسُولاً
مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ اٰيَاتِنَا وَيُزَكّ۪يكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَۜ ﴿١٥١﴾ فَاذْكُرُون۪ٓي
اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا ل۪ي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٥٢﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا
اسْتَع۪ينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِۜ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِر۪ينَ ﴿١٥٣﴾

وَلَا تَقُولُوا

146Ellezi̱ne ấteynáhumul kitábe ya’rifúnehu kemá ya’rifúne ebnấehum ve inne ferıyqam minhum le
yektumúnel haqqa ve hum ya’lemún.
147El haqqu mir rabbike fe lá tekúnenne minel mumterıyn.
148Ve li kulliv vichetun huve muvelli̱há festebiqúl ẖayrát, eyne má tekúnú ye’ti bi kumulláhu cemi̱’á, innalláhe
alá kulli şey’in qadi̱r.
149Ve min hayśu ẖaracte fe velli vecheke şatral mescidil haram, ve innehu lel haqqu mir rabbik, ve málláhu
bi ğáfilin ammá ta’melún.
150Ve min hayśu ẖaracte fe velli vecheke şatral mescidil harám, ve hayśu má kuntum fe vellú vucúhekum
şatrahu li ellá yekúne lin nási aleykum hucceh, ilâllezi̱ne ɖzalemú minhum fe lá taẖşevhum vaẖşevni̱ ve li
utimme nı’meti̱ aleykum ve leallekum tehtedún.
151Kemấ erselná fi̱kum rasúlem minkum yetlú aleykum ấyátiná ve yuzekki̱kum ve yuallimukumul kitábe vel
hikmete ve yuallimukum má lem tekúnú ta’lemún.
152Fezkurúni̱ ezkurkum veşkurú li̱ ve lá tekfurún.
153Yấ eyyuhállezi̱ne ấmenustaıynú bis sabri ves saláh, innalláhe meas sábirıyn.

---

146. *Kendilerine kitap verdiklerimiz; Peygamberi, oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Yine de onlardan bir topluluk, bile bile hakkı gizliyorlar.*

147. *Hak, Rabbinden gelendir; sakın şüphe edenlerden olma.*

148. *Müslüman topluluklardan her birinin, kıbleye yönelecekleri bir cihet vardır; oraya dönerek Kâbe’ye yönelmiş olurlar. Birbirinizle hayırda yarışın. Nerede olursanız olun, Allah hepinizi huzurunda toplayacaktır. Muhakkak ki Allah, her şeye hakkıyla kàdirdir.*

149. *Nereden yola çıkarsan çık, namazda yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. O, Rabbinden gelen hakkın tâ kendisidir. Allah, sizin yaptıklarınızdan habersiz değildir.*

150. *Nereye gidersen git, namazda, yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Siz de, ey mü’minler, nerede olursanız olun, o tarafa yönelin—tâ ki insanların size karşı ileri sürecekleri bir delil kalmasın. Ancak onlardan zulmedenler kıblenize itiraz etmeye devam ederler. Siz onlardan korkmayın; Benden korkun ki, size olan nimetimi tamamlayayım ve böylece doğru yola erişmiş olasınız.*

151. *Nitekim kendi içinizden bir peygamber gönderdik ki, size âyetlerimizi okur, sizi inkâr ve günah kirlerinden temizler, size Kur’ân’ı, kâinatın gayesini ve sırlarını ve daha bilmediğiniz nice şeyleri öğretir.*

152. *Beni zikredin ki, Ben de sizi rahmetimle anayım. Ve Bana şükredin; sakın nankörlük etmeyin.*

153. *Ey îmân edenler! Sabır ve namazla Allah’ın yardımını isteyin. Şüphesiz ki Allah, sabredenlerle beraberdir.*

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اَمْوَاتٌ بَلْ اَحْيَاءٌ
وَلٰكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥٤﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ
وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ
الصَّابِرِينَ ﴿١٥٥﴾ اَلَّذِينَ اِذَا اَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا
اِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٦﴾ اُولٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ
وَاُولٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿١٥٧﴾ اِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ
اللّٰهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ اَوِ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ اَنْ يَطَّوَّفَ
بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَاِنَّ اللّٰهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٨﴾ اِنَّ الَّذِينَ
يَكْتُمُونَ مَا اَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدٰى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ
لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ اُولٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللّٰهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ
﴿١٥٩﴾ اِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَاَصْلَحُوا وَبَيَّنُوا فَاُولٰئِكَ اَتُوبُ عَلَيْهِمْ
وَاَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ اِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ
اُولٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلٰئِكَةِ وَالنَّاسِ اَجْمَعِينَ ﴿١٦١﴾
خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ
﴿١٦٢﴾ وَاِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَاحِدٌ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٣﴾

154Ve lá teqúlú li mey yuqtelu fi̱ sebi̱lillâhi emvát, bel ahyấuv ve lâkil lá teş’urún.

155Ve le nebluvennekum bi şey’im minel ɧavfi vel cúi ve naqsım minel emváli vel enfusi veś śemerát, ve beşşiris sábirıyn.

156Ellezi̱ne izấ esábethum musıybetun, qálû́ inná lillâhi ve innấ ileyhi ráciún.

157Ulấike aleyhim salâvátum mir rabbihim ve rahmetuv ve ulấike humul muhtedún.

158İnnes safá vel mervete min şeấirilláh, fe min haccel beyte evı’temera fe lá cunáha aleyhi ey yettavvefe bi himá ve men tetavvea ɧayran, fe innalláhe şákirun ali̱m.

159İnnellezi̱ne yektumúne mấ enzelná minel beyyináti vel hudá mim ba’ʥi má beyyennáhu lin nási fi̱l kitábi, ulấike yel’anuhumulláhu ve yel’anuhumul láinún.

160İllellezi̱ne tábú ve aslehú ve beyyenú fe ulấike etúbu aleyhim, ve enet tevvábur rahıym.

161İnnellezi̱ne keferú ve mátú ve hum kuffárun ulấike aleyhim lá’netulláhi vel melấiketi ven nási ecmáıyn.

162Ꜧálidi̱ne fi̱há, lá yuɧaffefu anhumul azábu ve lá hum yunʥarún.

163Ve iláhukum iláhuv váhıd, lấ iláhe illá huver rahmánur rahıym.

154*Allah yolunda öldürülenlere ölü demeyin. Doğrusu onlar diridirler; lâkin siz farkına varmazsınız.*

155*And olsun ki Biz, sizi birtakım korkular ve açlıklarla ve mal, can ve mahsul eksikliğiyle imtihan edeceğiz. Sabredenleri müjdele.*

156*O sabredenler ki, başlarına bir musibet geldiğinde "Biz Allah'ın kullarıyız; sonunda yine Ona döneceğiz" derler.*

157*İşte Rablerinin mağfiret ve rahmeti onların üzerinedir. Doğru yola ermiş olanlar da onlardır.*

158*Muhakkak ki Safâ ve Merve Allah'ın hac için tâyin ettiği alâmetlerdendir. Hac veya umre niyetiyle Kâbe'yi ziyaret eden kimsenin, bu iki mevki arasında sa'y yapmasında bir mahzur yoktur. Kim gönülden isteyerek fazladan bir hayır yaparsa, şüphesiz ki Allah şükreden kullarını hakkıyla bilir ve mükâfatlarını verir.*

159*Biz kitapta insanlara iyice açıkladıktan sonra, indirmiş olduğumuz açık delilleri ve doğru yolu gizleyenlere gelince: Onlar, Allah'ın rahmetinden uzaklaştırdığı kimselerdir; lânet edebileceklerin hepsi onlara lânet eder.*

160*Ancak tevbe ederek kendisini ıslah eden ve gizlediği hakikati açıklayanlar başkadır. Ben onların Tevbesini kabul ederim. Çünkü Ben tevbeleri çok kabul edici ve çok merhamet ediciyim.*

161*İnkâr eden ve kâfir olarak ölenlere gelince; Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lâneti onların üzerinedir.*

162*Onlar ebediyen lânet içinde kalacaklardır. Azapları hiç hafifletilmeyecek ve onlara hiç göz açtırılmayacaktır.*

163*İlâhınız tek bir ilâhtır. Ondan başka hiçbir ilâh yoktur. O, Rahmândır, Rahîmdir.*

اِنَّ فٖى خَلْقِ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَاخْتِلَافِ الَّيْلِ وَالنَّهَارِ
وَالْفُلْكِ الَّتٖى تَجْرٖى فِى الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَٓا اَنْزَلَ
اللّٰهُ مِنَ السَّمَٓاءِ مِنْ مَٓاءٍ فَاَحْيَا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ
فٖيهَا مِنْ كُلِّ دَٓابَّةٍ وَتَصْرٖيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ
بَيْنَ السَّمَٓاءِ وَالْاَرْضِ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾ وَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللّٰهِ اَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللّٰهِؕ وَالَّذٖينَ
اٰمَنُٓوا اَشَدُّ حُبًّا لِلّٰهِؕ وَلَوْ يَرَى الَّذٖينَ ظَلَمُٓوا اِذْ يَرَوْنَ
الْعَذَابَۙ اَنَّ الْقُوَّةَ لِلّٰهِ جَمٖيعًاۙ وَاَنَّ اللّٰهَ شَدٖيدُ الْعَذَابِ ﴿١٦٥﴾
اِذْ تَبَرَّاَ الَّذٖينَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذٖينَ اتَّبَعُوا وَرَاَوُا الْعَذَابَ
وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْاَسْبَابُ ﴿١٦٦﴾ وَقَالَ الَّذٖينَ اتَّبَعُوا لَوْ اَنَّ لَنَا
كَرَّةً فَنَتَبَرَّاَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّؤُ۫ا مِنَّاؕ كَذٰلِكَ يُرٖيهِمُ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ
حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْؕ وَمَا هُمْ بِخَارِجٖينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٦٧﴾ يَٓا اَيُّهَا
النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِى الْاَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًاۘ وَلَا تَتَّبِعُوا
خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِؕ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبٖينٌ ﴿١٦٨﴾ اِنَّمَا يَاْمُرُكُمْ
بِالسُّٓوءِ وَالْفَحْشَٓاءِ وَاَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٦٩﴾

164İnne fi̯ ɧalqıs semáváti vel arʣı vaɧtiláfil leyli ven nehári vel fulkilleti̯ tecri̯ fi̯l bahri bimá yenfeun náse
ve mấ enzelalláhu mines semấi mim mấin fe ahyá bihil arʣa ba’ʣe mevtihá ve besse fi̯há min kulli dấbbetiv
ve tasrıyfir riyáhı ves sehábil musahhari beynes semấi vel arʣı le ấyátil li qavmi̯ ya’qılún.
165Ve minen nási mey yatteɧızu min dúnilláhi endádey yuhıbbúnehum ke hubbilláh, vellezi̯ne ấmenṹ eşeddu
hubbel lilláh, velev yerállezi̯ne ʣalemṹ iz yeravnel azábe, ennel quvvete lilláhi cemi̯’av, ve ennalláhe şedi̯dul
azáb.
166İz teberraellezi̯nettubiú minellezi̯nettebeú ve raevúl azábe ve teqattaat bihimul esbáb.
167Ve qálellezi̯nettebeú lev enne lená kerraten fe neteberrae minhum kemá teberraú minná kezálike
yurıyhimulláhu a’málehum haserátin aleyhim ve má hum bi ɧárici̯ne minen nár.
168Yấ eyyuhán násu kulú mimmá fi̯l arʣı halálen tayyibev, ve lá tettebiú ɧutuvátiş şeytán, innehu lekum
aduvvum mubi̯n.
169İnnemá ye’murukum bis sū́i vel fahşấi ve en teqúlú alâlláhi má lá ta’lemún.

164*Göklerin ve yerin yaratılmasında, gecenin ve gündüzün değişmesinde, insanlara faydalı şeylerle; denizde akıp giden gemilerde, Allah’ın gökten su indirip onunla yeryüzünü ölümünden sonra diriltmesinde, her türlü canlıyı yeryüzüne yaymasında, rüzgârları sevk etmesinde ve gökle yer arasında Allah’ın emrine boyun eğmiş bulutlarda, aklını kullanan bir topluluk için Allah’ın varlık ve birliğine, kudret ve rahmetine işaret eden nice deliller vardır.*

165*İnsanlardan öyleleri vardır ki, Allah’tan başkalarını Ona denk tutarlar ve onları, tıpkı Allah’ı sever gibi severler. Mü’minlerin Allah’a olan sevgileri ise, çok daha kuvvetlidir. Keşke o zâlimler, azâbı gördükleri zaman anlayacakları gibi, bütün kuvvetin Allah’a âit olduğunu ve Allah’ın azâbının pek şiddetli olduğunu şimdiden anlayabilselerdi!*

166*Dünyada iken kendilerine uyulmuş olan büyükler, o zaman, peşlerine takılmış olanlardan uzaklaşmış ve onları reddetmişlerdir. Artık hepsi birden azâbı görmüş ve aralarındaki bütün bağlar kesilmiştir.*

167*Büyüklerinin peşlerine takılanlar, o zaman derler ki: “Keşke bir kere daha dünyaya dönsek de, şimdi onların bizi reddettiği gibi biz de onları reddetsek!” İşte Allah onlara, yaptıklarının neticesini böylece pişmanlık üstüne pişmanlık olarak gösterir. Onlar ateşten asla çıkacak değillerdir.*

168*Ey insanlar! Yeryüzündeki helâl ve temiz nimetlerden yiyin. Şeytanın izini takip etmeyin. Şüphesiz ki o sizin için apaçık bir düşmandır.*

169*O, sizi ancak kötülüğe, fuhşa ve hayasızlığa Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemeye teşvik eder.*

وَاِذَا ق۪يلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَٓا
اَلْفَيْنَا عَلَيْهِ اٰبَٓاءَنَاۜ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَٓاؤُ۬هُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْـٔاً
وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾ وَمَثَلُ الَّذ۪ينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذ۪ي يَنْعِقُ
بِمَا لَا يَسْمَعُ اِلَّا دُعَٓاءً وَنِدَٓاءًۜ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا
يَعْقِلُونَ ﴿١٧١﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا
رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾ اِنَّمَا
حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْز۪يرِ وَمَٓا اُهِلَّ
بِه۪ لِغَيْرِ اللّٰهِۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَٓا اِثْمَ عَلَيْهِۜ
اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَح۪يمٌ ﴿١٧٣﴾ اِنَّ الَّذ۪ينَ يَكْتُمُونَ مَٓا اَنْزَلَ اللّٰهُ
مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِه۪ ثَمَناً قَل۪يلاًۙ اُو۬لٰٓئِكَ مَا يَأْكُلُونَ
ف۪ي بُطُونِهِمْ اِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا
يُزَكّ۪يهِمْۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَل۪يمٌ ﴿١٧٤﴾ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذ۪ينَ اشْتَرَوُا
الضَّلَالَةَ بِالْهُدٰى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِۚ فَمَٓا اَصْبَرَهُمْ
عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّ اللّٰهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّۜ وَاِنَّ
الَّذ۪ينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَف۪ي شِقَاقٍ بَع۪يدٍ ﴿١٧٦﴾

170Ve izá qıyle lehumuttebiú mấ enzellalláhu qálú bel nettebiu mấ elfeyná aleyhi ấbấená e ve lev kâne
ấbấuhum lá ya’qılúne şey’ev ve lá yehtedún.

171Ve meśelullezi̯ne keferú ke meśelillezi̯ yen’ıqu bi má lá yesmeú illá duấev ve nidấá, summum bukmun
umyun fe hum lá ya’qılún.

172Yấ eyyuhállezi̯ne ấmenú kulú min tayyibáti má razaqnákum veşkúrú lilláhi in kuntum iyyáhu ta’budún.

173İnnemá harrame aleykumul meytete ved deme ve láhmel ɧınzıyri ve mấ uhille bihi̯ li ğayrilláh, fe
meniʣturra ğayra báğiv ve lá ádin fe lấ iśme aleyh, innalláhe ğafúrur rahıym.

174İnnellezi̯ne yektumúne mấ enzelalláhu minel kitábi̯ ve yeşterúne bihi̯ śemenen qali̯len, ulấike má ye’kulúne
fi̯ butúnihim illen náre ve lá yukellimuhumulláhu yevmel qıyámeti ve lá yuzekki̯him ve lehum azábun eli̯m.

175Ulấikellezi̯neşteravud ʣalálete bil hudá vel azábe bil mağfirah, fe mấ asberahum alân nár.

176Zálike bi ennalláhe nezzelel kitábe bil haqq, ve innellezi̯naɧtelefú fi̯l kitábi le fi̯ şiqáqım baıyd.

170*Onlara: “Allah’ın indirdiğine uyun” dendiğinde, “Biz atalarımızdan görüp alıştığımız şeye uyarız” derler. Ya onların ataları hiçbir şeyden anlamaz ve doğru yolu bulamamış kimselerse?*

171*O inkârcıların hâli, çobanlarının bağırıp çağırmasından başka bir şey anlamayan hayvanlara benzer. Onlar sağırdırlar, hakkı işitmezler; dilsizdirler, hakkı söylemezler; kördürler, hakikati görmezler. Peygamberin tebliğ ettiklerini düşünüp anlamazlar.*

172*Ey îmân edenler! Size rızık olarak verdiğimiz şeylerin helâl ve temiz olanlarından yiyin, ve gerçekten Allah’a kulluk ediyorsanız, sayısız nimetlerine karşı O’na şükredin.*

173*O, size leşi, kanı, domuz etini ve Allah’tan başkası için kesilen hayvanların etini haram kıldı. Her kim çâresiz kalır da bunlardan yemeye mecbur olursa, kendisi gibi zorda kalmış birisinin hakkına tecâvüz etmeden ve zaruret miktarını aşmaksızın yemesinde günah yoktur. Muhakkak ki Allah çok bağışlayıcı, çok merhamet edicidir.*

174*Allah’ın indirdiği kitaplardaki hakikatleri değiştirip gizleyerek karşılığında az bir dünya menfaati elde edenler, karınlarına ancak ateş dolduruyorlar. Kıyâmet gününde Allah onlarla konuşmaz, rahmetiyle iltifat etmez, günahlarını bağışlayıp temize de çıkarmaz. Onlar için pek acı bir azap vardır.*

175*İşte onlar bu alışverişleriyle doğru yolu bırakıp karşılığında sapıklığı, Allah’ın affını bırakıp karşılığında azâbı tercih etmişlerdir. Ateşe karşı ne kadar dayanıklı şeyler bunlar!*

176*Bu azâbın sebebi, Allah’ın hak ile indirmiş olduğu kitabı onların saklamaları ve inkâr etmeleridir. Kitapta ihtilâfa düşerek bir kısmına inanıp bir kısmına inanmayanlar, muhakkak ki, haktan pek uzak bir ayrılık içindedirler.*

لَيْسَ الْبِرَّ اَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلٰكِنَّ
الْبِرَّ مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَۚ
وَاٰتَى الْمَالَ عَلٰى حُبِّه۪ ذَوِي الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكٖينَ
وَابْنَ السَّبٖيلِ وَالسَّٓائِلٖينَ وَفِي الرِّقَابِۚ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَاٰتَى
الزَّكٰوةَۚ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ اِذَا عَاهَدُواۚ وَالصَّابِرٖينَ فِي
الْبَأْسَٓاءِ وَالضَّرَّٓاءِ وَحٖينَ الْبَأْسِۜ اُو۬لٰٓئِكَ الَّذٖينَ صَدَقُواۜ
وَاُو۬لٰٓئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ اٰمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ
الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلٰىۜ اَلْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْاُنْثٰى
بِالْاُنْثٰىۜ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ اَخٖيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ
وَاَدَٓاءٌ اِلَيْهِ بِاِحْسَانٍۜ ذٰلِكَ تَخْفٖيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌۜ فَمَنِ
اعْتَدٰى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ اَلٖيمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ
حَيٰوةٌ يَٓا اُو۬لِي الْاَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ اِذَا
حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ اِنْ تَرَكَ خَيْرًاۚ اَلْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ
وَالْاَقْرَبٖينَ بِالْمَعْرُوفِۚ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقٖينَۜ ﴿١٨٠﴾ فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا
سَمِعَهُ فَاِنَّمَا اِثْمُهُ عَلَى الَّذٖينَ يُبَدِّلُونَهُۜ اِنَّ اللّٰهَ سَمٖيعٌ عَلٖيمٌۜ ﴿١٨١﴾

177Leysel birre en tuvellú vucúhekum qıbelel meşriqı vel mağribi ve lákinnel birre men ấmene billáhi vel
yevmil ấђıri vel melấiketi vel kitábi ven nebiyyi̱n, ve âtel mále alá hubbihi̱ zevil qurbá vel yetámá vel mesáki̱ne
vebnes sebi̱li, ves sâili̱ne ve fir riqáb, ve eqámes saláte ve ấtez zekâh, vel múfúne bi ahdihim izá
áhed, ves sábirıyne fi̱l be'sâi ved ḍzarrâi ve hıynel be'si ulấikellezi̱ne sadequ, ve ulấike humul muttequn.
178Yấ eyyuhállezi̱ne ấmenú kutibe aleykumul qısásu fi̱l qatlá el hurru bil hurri vel abdu bil abdi vel unśá bil
unśá fe men ufi̱e lehu min aђıyhi şey'un fettibáum bil ma'rúfi ve edấun ileyhi bi ıhsán, zálike taђfi̱fum mir
rabbikum ve rahmeh, fe menı'tedá ba'ḍze zálike fe lehu azábun eli̱m.
179Ve lekum fi̱l qısású hayátuy yấ ulil elbábi leallekum tettequn.
180Kutibe aleykum izá haḍzara ehadekumul mevtu in terake ђayrá, el vasıyyetu lil válideyni vel aqrabi̱ne bil
má'rúf, haqqan alâl mutteqıyn.
181Fe mem beddelehu ba'ḍze má semiahu fe innemấ iśmuhu alâllezi̱ne yubeddilúneh innalláhe semi̱'un
ali̱m.

177*Hayır ve iyilik, namazda yüzünüzü doğuya ve batıya çevirmekte değildir. Asıl iyilik o kimsenin iyiliğidir
ki, Allah'a, âhiret gününe, meleklere, kitaba ve peygamberlere îmân eder; Allah rızâsı için malından seve
seve akrabâlara, yetimlere, fakirlere, yolda kalanlara, ihtiyaç sebebiyle isteyen kimselere, hürriyetine
kavuşmak isteyen esir ve kölelere bağışta bulunur; namazını dosdoğru kılar; zekâtını verir; sözleştiği zaman
sözünde durur; fakirlik, sıkıntı ve hastalık hallerinde ve cihadın şiddetli zamanında sabır ve sebat gösterir.
İşte îmânlarında sâdık olanlar onlardır. Ve onlar takvâ sahiplerinin tâ kendileridir.*
178*Ey îmân edenler! Kasten öldürülenler hakkında sizin üzerinize kısas farz olmuştur. Kàtil olan hür,
öldürülen hür yerine; kàtil köle, öldürülen köle yerine; kàtil kadın da öldürdüğü kadın yerine kısas olunur.
Kàtil, maktulün velisi olan din kardeşi tarafından bir bedel mukabilinde affa uğrayacak olursa, o zaman
kısas düşer. O takdirde affedenin, akıl ve dinin uygün gördüğü miktarı kabul etmesi, kàtilin de bu diyeti
güzelce ödemesi gerekir. Bu, Rabbiniz tarafından bir hafifletmedir ve bir rahmettir. Artık kim haddi aşar da
affettikten sonra tecâvüzde bulunursa, onun için pek acı bir azap vardır.*
179*Kısasta sizin için hayat vardır, ey akıl sahipleri! Umulur ki haksız yere kan dökmekten böylece
sakınırsınız.*
180*Sizden birisine ölüm yaklaştığı vakit, eğer ardında mal bırakacaksa, vasiyet etmek farz kılınmıştır. O kimse,
anne ve babasına ve akrabâsına uygun şekilde vasiyetini yapsın. Bu, Allah'tan sakınanlar üzerine bir borçtur.*
181*Her kim vasiyeti işittikten sonra onu değiştirirse, günahı onu değiştirenlere âittir. Muhakkak ki Allah her
şeyi hakkıyla işiten, her şeyi hakkıyla bilendir.*

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوصٍ جَنَفًا اَوْ اِثْمًا فَاَصْلَحَ بَيْنَهُمْ
فَلَٓا اِثْمَ عَلَيْهِۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿١٨٢﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ
اٰمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذٖينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَۙ ﴿١٨٣﴾ اَيَّامًا مَعْدُودَاتٍۜ فَمَنْ كَانَ
مِنْكُمْ مَرٖيضًا اَوْ عَلٰى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ اَيَّامٍ اُخَرَۜ وَعَلَى
الَّذٖينَ يُطٖيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكٖينٍۜ فَمَنْ تَطَوَّعَ
خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُۜ وَاَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذٖٓى اُنْزِلَ فٖيهِ الْقُرْاٰنُ
هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِۚ فَمَنْ شَهِدَ
مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُۜ وَمَنْ كَانَ مَرٖيضًا اَوْ عَلٰى سَفَرٍ
فَعِدَّةٌ مِنْ اَيَّامٍ اُخَرَۜ يُرٖيدُ اللّٰهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرٖيدُ
بِكُمُ الْعُسْرَۘ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللّٰهَ عَلٰى
مَا هَدٰيكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾ وَاِذَا سَاَلَكَ عِبَادٖى
عَنّٖى فَاِنّٖى قَرٖيبٌۜ اُجٖيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ اِذَا دَعَانِۙ
فَلْيَسْتَجٖيبُوا لٖى وَلْيُؤْمِنُوا بٖى لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾

182Fe men ђáfe mim músın cenefen ev iśmen fe asleha beynehum fe lấ iśme aleyh, innalláhe ğafúrur rahıym.
183Yấ eyyuhállezi̱ne ấmenú kutibe aleykumus sıyámu kemá kutibe alâllezi̱ne min qablikum leallekum
tetteqún.
184Eyyámem má’dudat, fe men kâne minkum merıydźan ev alá seferin fe îddetum min eyyámin uђar ve
alâllezi̱ne yutıyqúnehu fidyetun taámu miski̱n, fe men tetavvea ђayran fe huve ђayrul leh, ve en tesúmú ђayrul
lekum in kuntum ta’lemún.
185Şehru ramedźánellezi̱ unzile fi̱hil qur‘ấnu hudel lin nási ve beyyinátim minel hudá vel furqán, fe men şehide
minkumuş şehra felyesumhu ve em kâne merıydźan ev alá seferin fe îddetum min eyyámin uђar yurıydulláhu
bi kumul yusrá ve lá yurıydu bi kumul usra, ve li tukmilúl îddete ve li tukebbirúlláhe alá má hedákum ve
leallekum teşkurún.
186Ve izá seeleke îbádi̱ anni̱ fe inni̱ qarıyb uci̱bu da’veted dái izá deáni, felyesteci̱bú li̱ vel yu’minú bi̱
leallehum yerşudún.

---

183. *Ey îmân edenler! Oruç, sizden evvelki ümmetlere farz kılındığı gibi size de farz kılındı—tâ ki günahtan sakınıp takvâya eresiniz.*

184. *Oruç günleri sayılıdır. Sizden biri hasta yahut yolcu olursa, tutamadığı günler kadar, başka günlerde oruç tutar. Düşkünlüğünden yahut iyileşme ümidi olmayan bir hastalıktan dolayı oruca dayanamayanlar için ise, bir fakiri doyuracak kadar fidye gerekir. Her kim kendiliğinden bir iyilik yapar da fazlasını verirse onun için daha hayırlıdır. Eğer bilseniz, oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır.*

185. *O Ramazan ayı ki, insanlara doğru yolu gösteren, apaçık hidâyet delillerini taşıyan ve hak ile bâtılın arasını ayıran Kur'ân, o ayda indirilmiştir. Kim bu aya erişirse orucunu tutsun. Bu ayda hasta olan veya yolda bulunan, tutamadığı günler kadar, başka günlerde oruç tutsun. Allah sizin için kolaylık ister, zorluk istemez. Tâ ki güçlük çekmeden oruç günlerinizi tamamlayın, sizi doğru yola iletmesinden dolayı Allah'ı tekbir ve tâzim edin—böylece Onun nimetlerine şükretmiş olursunuz.*

186. *Kullarım, senden Beni sordukları vakit de ki, muhakkak Ben çok yakınım. Bana duâ ettiği zaman, duâ edenin duâsına cevap veririm. Öyleyse onlar da Benim dâvetime uysunlar, Bana îmân etsinler ki, doğru yolu bulmuş olsunlar.*

اُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ اِلٰى نِسَٓائِكُمْۜ هُنَّ لِبَاسٌ
لَكُمْ وَاَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّۜ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ
اَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْۚ فَالْـٰٔنَ بَاشِرُوهُنَّ
وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْۜ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتّٰى يَتَبَيَّنَ
لَكُمُ الْخَيْطُ الْاَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْاَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِۖ ثُمَّ
اَتِمُّوا الصِّيَامَ اِلَى الَّيْلِۚ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَاَنْتُمْ عَاكِفُونَۙ
فِي الْمَسَاجِدِۜ تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ فَلَا تَقْرَبُوهَاۜ كَذٰلِكَ
يُبَيِّنُ اللّٰهُ اٰيَاتِه۪ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿١٨٧﴾ وَلَا تَأْكُلُٓوا
اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَٓا اِلَى الْحُكَّامِ
لِتَأْكُلُوا فَرِيقاً مِنْ اَمْوَالِ النَّاسِ بِالْاِثْمِ وَاَنْتُمْ تَعْلَمُونَ۟
﴿١٨٨﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْاَهِلَّةِۜ قُلْ هِيَ مَوَاق۪يتُ لِلنَّاسِ
وَالْحَجِّۜ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِاَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا
وَلٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقٰىۚ وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ اَبْوَابِهَاۖ وَاتَّقُوا
اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٨٩﴾ وَقَاتِلُوا ف۪ي سَب۪يلِ اللّٰهِ الَّذ۪ينَ
يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُواۜ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَد۪ينَ ﴿١٩٠﴾

187Uhılle lekum leyletes sıyámir rafeśu ilá nisấikum hunne libásul lekum ve entum libásul lehunne alịmallláhu ennekum kuntum taẖtánúne enfusekum fe tábe aleykum ve afá ankum, fel ấne báşirúhunne vebteğu má keteballáhu lekum, ve kulú veşrabú hattá yetebeyyene lekumul ẖaytul ebyadẕu minel ẖaytıl esvedi minel fecri, śumme etimmus sıyáme ilâl leyl, ve lá tubáşirúhunne ve entum ákifúne fịl mesácid, tilke hudúdulláhi fe lá taqrabúhá kezálike yubeyyinulláhu ấyátihị lin nási leallehum yetteqún.

188Ve lá te'kulű emválekum beynekum bil bátıli ve tudlú bihấ ilâl hukkámi li te'kulú ferıyqam min emválin nási bil iśmi ve entum ta'lemún.

189Yes'elúneke anil ehilleh, qul hiye meváqıytu lin nási vel hacc, ve leysel birru bi en te'túl buyúte min ẕuhúrihá ve lákinnel birra menitteqá, ve'túl buyúte min ebvábihá vetteqúlláhe leallekum tuflihún.

190Ve qátilú fị sebịlilláhillizịne yuqátilúnekum ve lá ta'tedú innalláhe lá yuhıbbul mu'tedịn.

---

87. Oruç gecesi, kadınlarınızla münâsebette bulunmanız size helâl kılındı. Onlar sizin için günahtan koruyan bir elbise, siz de onlar için bir elbise hükmündesiniz. Allah, nefislerinize emniyet edemeyeceğinizi bildiği için tevbenizi kabul etti ve günahlarınızı bağışladı. Artık onlarla temasta bulunun ve Allah'ın sizin için yazmış olduğu nesli bu suretle isteyin. Fecir vakti, tanyerinin beyaz iplik gibi aydınlığı gecenin siyah ipliğinden ayrılıncaya kadar yiyin, için. Sonra ertesi geceye kadar orucu tamamlayın. Mescitlerde itikâfa çekildiğiniz zaman da kadınlarınızla münâsebette bulunmayın. Bunlar Allah'ın çizdiği sınırlardır; sakın bu sınırlara yaklaşmayın. İşte Allah, âyetlerini insanlara böylece açıklar ki, sakınıp korunsunlar.

188. Birbirinizin malını aranızda haksız sebeplerle yemeyin. İnsanların mallarından bir kısmını bile bile yalancı şâhitlik ve rüşvet gibi günahlarla yemek için hâkimlere intikal ettirmeyin.

189. Sana yeni doğan aylardan soruyorlar. De ki: Onlar insanlar için ve hac vakitleri için birer zaman ölçüsüdür. İyilik, evlere arkadan girmekte değildir. Asıl iyilik, nefsini günahlardan sakınan takvâ sahibinin iyiliğidir. Evlerinize kapılarından girin ve Allah'tan korkun—tâ ki kurtuluşa eresiniz.

190. Sizinle savaşanlara karşı siz de Allah yolunda cihad edin. Fakat savaşa katılmayanları öldürmek ve işkence yapmakla haddi aşmayın. Muhakkak ki Allah haddi aşanları sevmez.

وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَاَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ اَخْرَجُوكُمْ
وَالْفِتْنَةُ اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتّٰى
يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَاِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذٰلِكَ جَزَٓاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١٩١﴾ فَاِنِ
انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٢﴾ وَقَاتِلُوهُمْ حَتّٰى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ
وَيَكُونَ الدِّينُ لِلّٰهِ فَاِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ اِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿١٩٣﴾ اَلشَّهْرُ
الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ
فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدٰى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ مَعَ
الْمُتَّقِينَ ﴿١٩٤﴾ وَاَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَلَا تُلْقُوا بِاَيْدِيكُمْ اِلَى التَّهْلُكَةِ
وَاَحْسِنُوا اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٩٥﴾ وَاَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلّٰهِ
فَاِنْ اُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُؤُسَكُمْ حَتّٰى يَبْلُغَ
الْهَدْيُ مَحِلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا اَوْ بِهِ اَذًى مِنْ رَاْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ
صِيَامٍ اَوْ صَدَقَةٍ اَوْ نُسُكٍ فَاِذَٓا اَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ اِلَى الْحَجِّ فَمَا
اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلٰثَةِ اَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ
اِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ذٰلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ اَهْلُهُ حَاضِرِي
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٩٦﴾

191Vaqtulúhum hayśu śekıftumúhum ve aḫricúhum min hayśu aḫracúkum vel fitnetu eşeddu minel qatl, ve lá tuqátilúhum îndel mescidil harámi hattá yuqátilúkum fi̱h, fe in qátelúkum faqtulúhum kezálike cezấul kâfirıyn.
192Fe inintehev fe innalláhe ğafúrur rahıym.
193Ve qátilúhum hattá lá tekúne fitnetuv ve yekúned di̱nu lilláh, fe inintehev fe lá udváne illá aled dẕálimi̱n.
194Eş şehrul harámu biş şehril harámi vel hurumátu qısás, fe menı'tedá aleykum fa'tedú aleyhi bi miśli
má'tedá aleykum, vetteqúlláhe va'lemû́ ennalláhe meal mutteqıyn.
195Ve enfiqú fi̱ sebi̱lilláhi ve lá tulqú bi eydi̱kum ilet tehluketi, ve ahsinú innalláhe yuhıbbul muhsini̱n.
196Ve etimmúl hacce vel umrate lilláh, fe in uhsırtum fe mesteysera minel hedyi ve lá tahliqú ruúsekum hattá
yebluğal hedyu mehılleh, fe men kâne minkum merıydẕan ev bihi̱ ezem mir ra'sihi̱ fe fidyetum min sıyámin
ev sadaqatin ev nusuk fe izấ emintum, fe men temettea bil umrati ilâl hacci fe mesteysera minel hedyi, fe mel
lem yecid fe sıyámu śeláśeti eyyámin fi̱l hacci ve seb'atin izá raca'tum tilke aşeratun kâmileh, zálike li mel
lem yekun ehluhu hádẕıril mescidil harám, vetteqúlláhe va'lemû́ ennalláhe şedi̱dul ıqáb.

---

191. *Onları (size savaş açanları), nerede bulursanız öldürün. Onlar sizi Mekke'den nasıl çıkardılarsa siz de onları oradan çıkarın. Fitne, katilden daha şiddetlidir. Onlar sizinle çarpışmadıkça, siz de Mescid-i Haram yanında onlarla çarpışmayın. Eğer çarpışacak olurlarsa siz de onları öldürün. Kâfirlerin cezâsı işte böyledir.*

192. *Eğer onlar şirkten ve muharebeden vazgeçecek olurlarsa siz de bırakın. Muhakkak ki Allah çok bağışlayıcı, çok merhamet edicidir.*

193. *Onlarla, fitneden eser kalmayıp Allah'tan başkasına îmân ve ibâdet edilmez oluncaya kadar cihada devam edin. Eğer şirk ve isyanı bırakırlarsa, artık zâlimlerden başkasına düşmanlık yoktur.*

194. *Haram ay, haram aya karşıdır ve hürmetler karşılıklıdır. O halde, savaşılması haram olan ayda kim size tecâvüz ettiyse, siz de o tecâvüzün misliyle ona karşılık verin. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah takvâ sahipleriyle beraberdir.*

195. *Allah yolunda bağışta bulunun. Allah yolunda cihad etmekten veya bağışta bulunmaktan kaçınarak kendinizi ellerinizle tehlikeye atmayın. İyilik yapın, yaptığınızı güzel yapın. Muhakkak ki Allah iyilik yapan ve iyi kullukta bulunanları sever.*

196. *Haccı da, umreyi de Allah için tamamlayın. Eğer bunlardan alıkonacak olursanız, deve, sığır veya davardan kolayınıza gelen bir kurban size vâcip olur. Bu kurban Minâ'ya varıp da kesilinceye kadar başınızı tıraş etmeyin. İçinizden hasta olan veya başında eziyet veren bir şey bulunup da bu yüzden tıraş olan kimseye ise, fidye olarak oruç veya sadaka veya kurban vâcip olur. Hastalık ve düşman tehlikesinden emin bulunduğunuz zaman, kim umresini bitirip de ardından, ondan faydalanarak haccını yapmak isterse, ona da kolayına gelen bir kurban vâciptir. Bunu bulamayan ise, üç gün hacda, yedi gün de memleketine döndükten sonra oruç tutar ki, böylece tam on gün eder. Bu, Mescid-i Haram yakınında oturmayanlar içindir. Allah'tan korkun. Ve bilin ki Allah'ın azâbı pek şiddetlidir.*

اَلْحَجُّ اَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌۚ فَمَنْ فَرَضَ فٖيهِنَّ الْحَجَّ
فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّۜ وَمَا
تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللّٰهُۜ وَتَزَوَّدُوا فَاِنَّ خَيْرَ
الزَّادِ التَّقْوٰىۘ وَاتَّقُونِ يَٓا اُو۬لِي الْاَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾ لَيْسَ
عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْۜ فَاِذَٓا
اَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ
الْحَرَامِۖ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدٰيكُمْۚ وَاِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهٖ
لَمِنَ الضَّٓالّٖينَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ اَفٖيضُوا مِنْ حَيْثُ اَفَاضَ
النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَۜ اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿١٩٩﴾
فَاِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَذِكْرِكُمْ
اٰبَٓاءَكُمْ اَوْ اَشَدَّ ذِكْرًاۜ فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَٓا
اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْاٰخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ﴿٢٠٠﴾
وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَٓا اٰتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَفِي الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠١﴾ اُو۬لٰٓئِكَ
لَهُمْ نَصٖيبٌ مِمَّا كَسَبُواۜ وَاللّٰهُ سَرٖيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٢﴾

197Elhaccu eşhurum má’lúmát, fe men ferada fi̮hinnel hacce fe lá rafeśe ve lá fusúqa ve lá cidále fi̮l hacc, ve
má tef’alú min ɧayrıy ya’lemhulláh, ve tezevvedú fe inne ɧayraz zádit taqvá, vetteqúni yấ uli̮l elbáb.
198Leyse aleykum cunáhun en tebteğú faʣlem mir rabbikum fe izấ efaʣtum min arafátin fezkurúlláhe îndel
meş’aril harám, vezkurúhu kemá hedákum, ve in kuntum min qablihi̮ le mined ʣấlli̮n.
199Śumme efi̮ʣú min hayśu efáʣan násu vestağfirúlláh, innalláhe ğafúrur rahıym.
200Fe izá qaʣaytum menásikekum fezkurúlláhe ke zikrikum ấbáekum ev eşedde zikrá, fe minen nási mey
yeqúlu rabbenấ ấtiná fi̮d dunyá ve má lehu fi̮l ấɧırati min ɧaláq.
201Ve minhum mey yeqúlu rabbenấ átiná fi̮d dunyá hasenetev ve fi̮l ấɧırati hasenetev ve qıná azáben nár.
202Ulấike lehum nasıybum mimmá kesebú valláhu serıyul hısáb.

---

197. *Hac ayları, bilinen aylardır. Kim bu aylarda hacca niyet ederek ihrâma girer de haccı kendisine farz yaparsa, artık ihram müddetince onun için hanımıyla cinsî yakınlıkta bulunmak, günah işlemek, münâkaşa ve mücâdele etmek yoktur. Siz, hayır olarak ne işlerseniz, Allah onu bilir. Azık edinin, ey mü’minler; azığın en hayırlısı ise takvâdır, günahlardan sakınmaktır. Ey akıl sahipleri, sadece Benden korkun ve emirlerime karşı gelmekten kaçının.*

198. *Hac mevsiminde alışveriş yaparak Rabbinizin lûtfundan dilekte bulunmanızda bir günah yoktur. Arafat’tan dönüşünüzde, Müzdelife’deki Meş’ar-ı Haramda Allah’ı zikredin. O sizi nasıl doğru yola ilettiyse, siz de O’nu zikredin. Yoksa, O’nun hidâyeti size erişmeden önce, siz sapıklıkta kalmış kimseler arasındaydınız.*

199. *Sonra, insanların döndüğü Arafat’tan siz de hemen dönün ve kusurlarınızdan dolayı Allah’tan bağışlanmanızı isteyin. Muhakkak ki Allah çok bağışlayıcı, çok merhametlidir.*

200. *Hac ibâdetlerinizi yerine getirdikten sonra da, Allah’ı, tıpkı câhiliyet devrinde atalarınızı anıp övündüğünüz gibi, hattâ ondan daha kuvvetli şekilde zikredin. İnsanlardan öylesi vardır ki, “Ey Rabbimiz, bize nasibimizi dünyada ver” der. O kimse için âhirette bir nasip yoktur.*

201. *Yine insanlardan öylesi vardır ki, “Ey Rabbimiz,” der: “Bize dünyada da güzellik ver, âhirette de güzellik ver. Ve bizi Cehennem ateşinin azâbından koru.”*

202. *İşte onların hepsinin, kazandıklarından bir nasibi vardır. Allah bütün bunların hesabını pek çabuk görüverir.*

الْحِزْب ٣

وَاذْكُرُوا اللّٰهَ فٖى اَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍۜ فَمَنْ تَعَجَّلَ فٖى
يَوْمَيْنِ فَلَٓا اِثْمَ عَلَيْهِۚ وَمَنْ تَاَخَّرَ فَلَٓا اِثْمَ عَلَيْهِۙ لِمَنِ
اتَّقٰىۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٣﴾
وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَيُشْهِدُ اللّٰهَ عَلٰى مَا فٖى قَلْبِهٖۙ وَهُوَ اَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٤﴾
وَاِذَا تَوَلّٰى سَعٰى فِى الْاَرْضِ لِيُفْسِدَ فٖيهَا وَيُهْلِكَ
الْحَرْثَ وَالنَّسْلَۜ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْفَسَادَ ﴿٢٠٥﴾ وَاِذَا قٖيلَ
لَهُ اتَّقِ اللّٰهَ اَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْاِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُۜ وَلَبِئْسَ
الْمِهَادُ ﴿٢٠٦﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرٖى نَفْسَهُ ابْتِغَٓاءَ
مَرْضَاتِ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ رَؤُ۫فٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٧﴾ يَٓا اَيُّهَا الَّذٖينَ
اٰمَنُوا ادْخُلُوا فِى السِّلْمِ كَٓافَّةًۖ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ
الشَّيْطَانِۜ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبٖينٌ ﴿٢٠٨﴾ فَاِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ
مَا جَٓاءَتْكُمُ الْبَيِّنَاتُ فَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ عَزٖيزٌ حَكٖيمٌ
﴿٢٠٩﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ اِلَّٓا اَنْ يَاْتِيَهُمُ اللّٰهُ فٖى ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَقُضِىَ الْاَمْرُۜ وَاِلَى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ ﴿٢١٠﴾

203Vezkurulláhe fi̱ eyyámim ma’dudát, fe men teaccele fi̱ yevmeyni fe lấ iśme aleyh, ve men teaḫḫara fe lấ
iśme aleyh, li menitteqá vetteqúlláhe va’lemū́ ennekum ileyhi tuhşerún.
204Ve minen nási men yu’cibuke qavluhu fi̱l hayátid dunyá ve yuşhidulláhe alá má fi̱ qalbih, ve huve eleddul
ḫısám.
205Ve izá tevellá seá fi̱l ard̶ı li yufside fi̱há ve yuhlikel harśe ven nesl, valláhu lá yuhıbbul fesád.
206Ve izá qıyle lehutteqılláhe eḫazethul îzzetu bil iśmi fe hasbuhu cehennem, ve le bi’sel mihád.
207Ve minen nási mey yeşrıy nefsehubtiğấe merd̶átilláh, valláhu raúfun bil îbád.
208Yấ eyyuhállezi̱ne ấmenúdḫulú fi̱s silmi kấffeh, ve lá tettebiú ḫutuvátiş şeytán, innehu lekum aduvvum
mubi̱n.
209Fe in zeleltum mim ba’d̶i má cáấtkumul beyyinátu fa’lemū́ ennalláhe azi̱zun haki̱m.
210Hel yand̶urúne illấ ey ye’tiyehumulláhu fi̱ d̶ulelim minel ğamámi vel meláiketu ve qud̶ıyel emr, ve
ilâllâhi turceul umúr.

---

203. *Bir de, Kurban Bayramının sayılı teşrik günlerinde tekbir getirip Allah’ı zikredin. Bu günlerden kim iki gün içinde hac farizasını bitirip dönmek hususunda acele ederse, onun için günah yoktur. Acele etmeyip Minâ’dan hareketini üçüncü güne tehir edene de günah yoktur. Ancak günah yazılmama hâli, haccını Allah rızâsı için yapıp da kötülükten sakınanlar içindir. Öyleyse Allah’tan korkun ve bilin ki hepiniz O’nun huzurunda toplanacaksınız.*

204. *İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya hayatına dâir parlak sözleri senin hoşuna gider. Bir de o kimse Allah’ı şâhit tutarak kalbindeki îmân ve muhabbetten söz eder. Halbuki o düşmanlıkta pek yamandır.*

205. *Senden ayrıldığında veya bir iş başına geçtiğinde, yeryüzünde fesat çıkarmaya, ekinleri ve zürriyetleri helâk etmeye koşar. Allah ise fesadı sevmez.*

206. *Ona: “Allah’tan kork!” dendiği zaman da gururu onu daha fazla günaha sürükler. Artık ona Cehennem yeter. Ne kötü bir yerdir o!*

207. *Yine insanlardan öylesi vardır ki, karşılığında Allah’ın rızâsını kazanmak için kendisini fedâ eder. Allah ise kullarına pek şefkatlidir.*

208. *Ey îmân edenler! Hepiniz, tam bir teslimiyetle, İslâmiyetin sulh ve selâmetine girin. Şeytanın izinden gitmeyin. Şüphesiz o, sizin apaçık düşmanınızdır.*

209. *Şimdi, size bu kadar deliller gelmişken ayağınız kayar ve haktan ayrılırsanız, iyi bilin ki Allah’ın kudreti her şeye galiptir ve hikmeti her şeyi kuşatır.*

210. *Onlar istiyorlar ki, Allah ve melekler, beyaz buluttan gölgeler içinde gelsin de, helâklerine dâir emir tamam olsun. Halbuki bütün işlerin dönüşü Allah’adır.*

سَلْ بَن۪ٓي اِسْرَٓائ۪يلَ كَمْ اٰتَيْنَاهُمْ مِنْ اٰيَةٍ بَيِّنَةٍۜ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ
اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَٓاءَتْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ شَد۪يدُ الْعِقَابِ ﴿٢١١﴾ زُيِّنَ لِلَّذ۪ينَ
كَفَرُوا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذ۪ينَ اٰمَنُواۢ وَالَّذ۪ينَ
اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِۜ وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَٓاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ
﴿٢١٢﴾ كَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِيّ۪نَ مُبَشِّر۪ينَ
وَمُنْذِر۪ينَۖ وَاَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ
ف۪يمَا اخْتَلَفُوا ف۪يهِۜ وَمَا اخْتَلَفَ ف۪يهِ اِلَّا الَّذ۪ينَ اُو۫تُوهُ مِنْ بَعْدِ
مَا جَٓاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْۚ فَهَدَى اللّٰهُ الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا لِمَا
اخْتَلَفُوا ف۪يهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِه۪ۜ وَاللّٰهُ يَهْد۪ي مَنْ يَشَٓاءُ اِلٰى صِرَاطٍ
مُسْتَق۪يمٍ ﴿٢١٣﴾ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ
الَّذ۪ينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْۜ مَسَّتْهُمُ الْبَاْسَٓاءُ وَالضَّرَّٓاءُ وَزُلْزِلُوا
حَتّٰى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذ۪ينَ اٰمَنُوا مَعَهُ مَتٰى نَصْرُ اللّٰهِۜ اَلَٓا
اِنَّ نَصْرَ اللّٰهِ قَر۪يبٌ ﴿٢١٤﴾ يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَۜ قُلْ مَٓا اَنْفَقْتُمْ
مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْاَقْرَب۪ينَ وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاك۪ينِ
وَابْنِ السَّب۪يلِۜ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِه۪ عَل۪يمٌ ﴿٢١٥﴾

211Sel beni̱ isrâ̂i̱le kem âteynáhum min âyetim beyyineh, ve mey yubeddil nî'metalláhi mim ba'dzi má câ̂ethu fe innalláhe şedi̱dul ıqáb.

212Zuyyine lillezi̱ne keferúl hayátud dunyá ve yesḫarúne minellezi̱ne â̂menú, vellezi̱netteqav fevqahum yevmel qıyámeh, valláhu yerzuqu mey yeşâ̂u bi ğayri hısáb.

213Kânen násu ummetev váhıdeten fe beasalláhun nebiyyi̱ne mubeşşirıyne ve munzirıyne, ve enzele mealhumul kitábe bil haqqı li yahkume beynen nási fi̱ máḫtelefú fi̱h, ve máḫtelefe fi̱hi illellezi̱ne útúhu mim ba'dzi má câ̂ethumul beyyinátu bağyem beynehum, fe hedálláhullezi̱ne â̂menú li máḫtelefú fi̱hi minel haqqı bi iznih, valláhu yehdi̱ mey yeşâ̂u ilá sırátım mustaqıym.

214Em hasibtum en tedḫulúl cennete ve lemmá ye'tikum meśelullezi̱ne ḫalev min qablikum messethumul be'sâ̂u ved dzarráu ve zulzilú hattá yeqúler resúlu vellezi̱ne â̂menú meahu metá nasrulláh, e lâ̂ inne nasrulláhi qarıyb.

215Yes'elúneke mázá yunfiqún, qul mâ̂ enfaqtum min ḫayrin fe lil válideyni vel aqrabi̱ne vel yetámá vel mesáki̱ni vebnis sebi̱l, ve má tef'alú min ḫayrin fe innalláhe bihi̱ ali̱m.

---

211. *İsrailoğullarına sor, Biz onlara ne kadar açık mûcizeler verdik. Her kim, Allah'ın hidâyet nimeti kendisine eriştikten sonra onu inkârla değiştirirse, şüphesiz Allah'ın azâbı pek şiddetlidir.*

212. *İnkâr edenlere dünya hayatı süslü gösterildi; o yüzden fakir mü'minlerle alay ederler. Halbuki o takvâ sahipleri, kıyâmet gününde onların üzerinde olacaklar. Allah bu dünyada da, âhirette de dilediğine hesapsız rızık verir.*

213. *İnsanlar tek bir ümmet idi. Sonra ihtilâfa düşüp haktan ayrılınca, Allah onlara, rahmetiyle müjdeleyip azâbından sakındıran peygamberler gönderdi. Bir de, insanlar arasında, ihtilâfa düştükleri hususlarda onunla hükmetsin diye, o peygamberlerle beraber hak kitap indirdi. Halbuki kendilerine apaçık âyetler geldikten sonra, aralarındaki haset ve ihtiras yüzünden ayrılığa düşenler, kendilerine kitap verilenlerden başkası değildir. Sonra Allah îmân edenleri, Kendi izin ve iradesiyle, onların ihtilâf ettikleri hakka ulaştırdı. Allah dilediğini doğru yola iletir.*

214. *Yoksa, sizden evvelkilerin başlarına gelenler sizin de başınıza gelmeden Cennete girivereceğinizi mi sandınız? Onlara öyle sıkıntılar ve musibetler erişti, öyle sarsıntılara uğradılar ki, onlara gönderilen peygamber ve yanındaki mü'minler "Allah'ın yardımı ne zaman?" diyecek hâle geldiler. Haberiniz olsun, Allah'ın yardımı yakındır.*

215. *Sana, Allah yolunda ne harcayacaklarını soruyorlar. De ki: Malınızdan yapacağınız bağışlar ana, baba, akrabâ, yetimler, fakirler ve yolda kalmışlar içindir. Ve siz hayır olarak ne yaparsanız şüphesiz Allah onu bilir.*

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَكُمْۚ وَعَسٰٓى اَنْ تَكْرَهُوا
شَيْـًٔا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْۚ وَعَسٰٓى اَنْ تُحِبُّوا شَيْـًٔا وَهُوَ
شَرٌّ لَكُمْۜ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ
الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِۜ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌۜ وَصَدٌّ عَنْ
سَبِيلِ اللّٰهِ وَكُفْرٌ بِه۪ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاِخْرَاجُ اَهْلِه۪
مِنْهُ اَكْبَرُ عِنْدَ اللّٰهِۚ وَالْفِتْنَةُ اَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِۜ وَلَا يَزَالُونَ
يُقَاتِلُونَكُمْ حَتّٰى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ اِنِ اسْتَطَاعُواۜ
وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِه۪ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَاُو۬لٰٓئِكَ
حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۚ وَاُو۬لٰٓئِكَ اَصْحَابُ
النَّارِۚ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ اِنَّ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَالَّذِينَ
هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِۙ اُو۬لٰٓئِكَ يَرْجُونَ
رَحْمَتَ اللّٰهِۜ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١٨﴾ يَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ
وَالْمَيْسِرِۜ قُلْ فِيهِمَٓا اِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِۘ وَاِثْمُهُمَٓا
اَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَاۜ وَيَسْـَٔلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَۜ قُلِ الْعَفْوَۜ
كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْاٰيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَۙ ﴿٢١٩﴾

216Kutibe aleykumul qıtálu ve huve kurhul lekum, ve asẩ en tekrahú şey’en ve huve ђayrun lekum, ve asẩ en
tuhıbbá şey’ev ve huve şerrul lekum valláhu ya’lemu ve entum lá ta’lemún.
217Yes’elúneke aniş şehril harámi qıtálin fịh, qul qıtálun fịhi kebịr, ve saddun an sebịlilláhi ve kufrum bihị
vel mescidil harámi ve ıђrácu ehlihị minhu ekberu îndalláh, vel fitnetu ekberu minel qatl, ve lá yezálúne
yuqátilúnekum hattá yeruddúkum an dịnikum inistetáú ve mey yertedid minkum an dịnihị fe yemut ve huve
kâfirún fe ulẩike habitat a’máluhum fịd dunyá vel ẩhırah, ve ulẩike ashábun nár, hum fịhá ђálidún.
218İnnellezịne ẩmenú vellezịne hácerú ve cáhedú fị sebịlilláhi, ulẩike yercúne rahmetalláh, valláhu ğafúrur
rahıym.
219Yes’elúneke anil ђamri vel meysir, qul fị himẩ iśmun kebịruv ve menáfiu lin nási, ve iśmuhumẩ ekberu
min nef’ıhimá ve yes’elúneke mázá yunfiqún qulil afv, kezálike yubeyyinulláhu lekumul ẩyáti leallekum
tetefekkerún.

---

216. *Hoşunuza gitmese de, size zor da gelse, cihad üzerinize farz kılındı. Belki sevmediğiniz şey hakkınızda
hayırlıdır. Bazen de sevdiğiniz bir şey sizin için şer olur. Allah her şeyi bilir, siz bilmezsiniz.*
217. *Sana, haram ayda savaşmanın hükmünü soruyorlar. De ki: O ayda savaşmak büyük günahtır. Fakat
insanları Allah yolundan çevirmek, Onu inkâr etmek, Mescid-i Harâmı ziyaretten men etmek, oranın
ahâlisini Mescid-i Haramdan çıkarmak, Allah katında daha da büyük günahtır. Fitne ise, katilden daha
büyük bir cinâyettir. Onların elinden gelse, dininizden döndürünceye kadar sizinle savaşmaktan geri
durmazlar. Sizden ise her kim dininden döner de kâfir olarak ölürse, öylelerinin dünyada da, âhirette de
bütün amelleri boşa gitmiştir. Onlar ateş ehlidir; Cehennemde ebediyen kalırlar.*
218. *Îmân edenler ve Allah yolunda hicret edip cihad edenlere gelince: İşte onlar Allah’ın rahmetini
umarlar. Allah ise çok bağışlayıcı, çok merhamet edicidir.*
219. *Sana, içkiyi ve kumarı soruyorlar. De ki: Bunlarda büyük bir günah ve insanlar için bazı faydalar
vardır. Fakat günahları, faydalarından daha büyüktür. Bir de sana, neyi bağışlayacaklarını soruyorlar. Sen,
“İhtiyacınızdan fazlasını bağışlayın” de. İşte Allah âyetlerini ve hükümlerini size böyle açıklıyor ki,
düşünesiniz.*

فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِۜ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ الْيَتَامٰىۜ قُلْ اِصْلَاحٌ
لَهُمْ خَيْرٌۜ وَاِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَاِخْوَانُكُمْۜ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ
مِنَ الْمُصْلِحِۜ وَلَوْ شَٓاءَ اللّٰهُ لَاَعْنَتَكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
﴿٢٢٠﴾ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتّٰى يُؤْمِنَّۜ وَلَاَمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ
مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ اَعْجَبَتْكُمْۚ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتّٰى
يُؤْمِنُواۜ وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ اَعْجَبَكُمْۜ اُولٰٓئِكَ
يَدْعُونَ اِلَى النَّارِۚ وَاللّٰهُ يَدْعُٓوا اِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِاِذْنِهٖۚ
وَيُبَيِّنُ اٰيَاتِهٖ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢١﴾ وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ
الْمَحِيضِۜ قُلْ هُوَ اَذًىۙ فَاعْتَزِلُوا النِّسَٓاءَ فِي الْمَحِيضِۙ
وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتّٰى يَطْهُرْنَۚ فَاِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ
اَمَرَكُمُ اللّٰهُۜ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ
﴿٢٢٢﴾ نِسَٓاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْۖ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ اَنّٰى شِئْتُمْۘ وَقَدِّمُوا
لِاَنْفُسِكُمْۜ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُٓوا اَنَّكُمْ مُلَاقُوهُۜ وَبَشِّرِ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٣﴾ وَلَا تَجْعَلُوا اللّٰهَ عُرْضَةً لِاَيْمَانِكُمْ اَنْ تَبَرُّوا
وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِۜ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٤﴾

220Fi̱d dunyá vel âhırah ve yes’elúneke anil yetámá qul ısláhul lehum ђayr ve in tuђálitúhum fe iђvánukum valláhu ya’lemul mufside minel muslıh, ve lev şâalláhu le a’netekum innalláhe azi̱zun haki̱m.

221Ve lá tenkihúl muşrikáti hattá yu’minn, ve le emetum mu’minetun ђayrum mim muşriketiv ve lev a’cebetkum, ve lá tunkihúl muşriki̱ne hattá yu’minú ve le abdum mu’minun ђayrum mim muşrikiv ve lev a’cebekum, ulâike yed’úne ilân nár, valláhu yed’ű ilâl cenneti vel mağfirati bi iznih, ve yubeyyinu âyátihi̱ lin nási leallehum yetezekkerún.

222Ve yes’elúneke anil mehıydz, qul huve ezen, fa’tezilún nisâe fi̱l mehıydzi, ve lá taqrabúhunne hattá yathurn fe izá tetahherne fe’túhunne min hayśu emerakumulláh innalláhe yuhibbut tevvábi̱ne ve yuhibbul mutetahhirıyn.

223Nisâukum harśul lekum, fe’tú harśekum enná şi’tum ve qaddimú li enfusikum vetteqúlláhe va’lemű ennekum muláqúh, ve beşşiril mu'mini̱n.

224Ve lá tec’alulláhe urdzatel li eymánikum en teberrú ve tettequ ve tuslihú beynen nás, valláhu semi̱’un ali̱m.

---

220. *Dünya ve âhiret işlerinizin her ikisinde de O’nun âyetlerini düşünüp ibret alasınız diye Allah size hükümlerini açıklıyor. Sana bir de yetimlerden soruyorlar. De ki: Onların durumunu düzeltmek, himâye altına alıp mallarını korumak hayırlıdır. Eğer onlarla karışır, bir arada yaşarsanız, zâten onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah ıslah edenle ifsâd edeni birbirinden ayırır; kimin hangi niyetle yetim malına yaklaştığını bilir. Eğer Allah dileseydi sizi zorluklara uğratırdı. Şüphesiz Allah bütün işlerinde mutlak galiptir ve hikmet sahibidir.*

221. *Müşrik kadınlarla, îmân etmedikleri müddetçe evlenmeyin. Onlar hoşunuza gidecek olsa bile, mü’min bir câriye onlardan daha hayırlıdır. Kadınlarınızı da, îmân etmedikleri müddetçe, müşrik erkeklerle evlendirmeyin. O müşrik hoşunuza gidecek olsa bile, mü’min bir köle ondan daha hayırlıdır. Onlar sizi ateşe çağırırlar. Allah ise, Kendi izniyle, Cennete ve bağışlanmaya dâvet eder. Ve, hatırlayıp ona göre hareket etsinler diye, âyetlerini insanlara açıkça bildirir.*

222. *Sana kadınların âdet hâlinden soruyorlar. De ki: O bir ezâdır. Âdet zamanında kadınlarınızdan çekilin ve temizleninceye kadar onlarla cinsî münâsebette bulunmayın. Temizlendikleri zaman ise, Allah’ın size emrettiği meşrû yerden onlara yaklaşın. Muhakkak ki Allah çok tevbe edenleri ve temiz olanları sever.*

223. *Kadınlarınız, sizin için evlât yetiştiren tarlanızdır. Tarlanıza dilediğiniz gibi varın. Ve kendiniz için ileriye hazırlık yapın, güzel ameller gönderin. Allah’tan da korkun. Bilin ki, muhakkak O’nun huzuruna çıkacaksınız. Mü’minleri müjdele!*

224. *Allah adına ettiğiniz yeminleri iyilik yapmaya, günahtan sakınmaya ve insanların arasını düzeltmeye mâni kılmayın. Allah her şeyi hakkıyla işitir, her şeyi hakkıyla bilir.[*

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فٖى اَيْمَانِكُمْ وَلٰكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا
كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ حَلٖيمٌ ﴿٢٢٥﴾ لِلَّذٖينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَٓائِهِمْ
تَرَبُّصُ اَرْبَعَةِ اَشْهُرٍ فَاِنْ فَٓاؤُ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحٖيمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَاِنْ عَزَمُوا
الطَّلَاقَ فَاِنَّ اللّٰهَ سَمٖيعٌ عَلٖيمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ
ثَلٰثَةَ قُرُٓوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ اَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللّٰهُ فٖٓى اَرْحَامِهِنَّ
اِنْ كُنَّ يُؤْمِنَّ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ اَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فٖى
ذٰلِكَ اِنْ اَرَادُٓوا اِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذٖى عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ
وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللّٰهُ عَزٖيزٌ حَكٖيمٌ ﴿٢٢٨﴾ اَلطَّلَاقُ مَرَّتَانِ
فَاِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ اَوْ تَسْرٖيحٌ بِاِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ اَنْ تَاْخُذُوا
مِمَّٓا اٰتَيْتُمُوهُنَّ شَيْـًٔا اِلَّٓا اَنْ يَخَافَٓا اَلَّا يُقٖيمَا حُدُودَ اللّٰهِ فَاِنْ
خِفْتُمْ اَلَّا يُقٖيمَا حُدُودَ اللّٰهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فٖيمَا افْتَدَتْ
بِهٖ تِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتّٰى تَنْكِحَ
زَوْجًا غَيْرَهُ فَاِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَٓا اَنْ يَتَرَاجَعَٓا اِنْ ظَنَّٓا
اَنْ يُقٖيمَا حُدُودَ اللّٰهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللّٰهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

225Lá yuáħızukumulláhu bil lağvi fı̱ eymánikum ve lákiy yuáħızukum bi má kesebet qulúbukum valláhu ğafúrun halı̱m.

226Lillezı̱ne yu’lúne min nisâihim terabbusu erbeati eşhur, fe in fắú fe innalláhe ğafúrur rahıym.

227Ve in azemút taláqa fe innalláhe semı̱’un alı̱m.

228Vel mutalleqátu yeterabbasne bi enfusihinne śeláśete qurű’in, ve lá yehıllu lehunne ey yektumne má ħalaqalláhu fı̱ erhámihinne in kunne yu’minne billáhi vel yevmil ắħır, ve buúletuhunne ehaqqu bi raddihinne fı̱ zálike in erádű ısláhá, ve lehunne miślullezı̱ aleyhinne bil ma’rúfi, ve lir ricáli aleyhinne deraceh, valláhu azı̱zun hakı̱m.

229Et taláqu merratán, fe imsákum bi ma’rúfin ev tesrıyhum bi ıhsán, ve lá yehıllu lekum en te’ħuzú mimmắ ắteytumúhunne şey’en illắ ey yeħáfắ ellá yuqıymá hudúdalláh, fe in ħıftum ellá yuqıymá hudúdalláh, fe lá cunáha aleyhimá fı̱ meftedet bih, tilke hudúdulláhi fe lá ta'tedúhá, ve mey yeteadde hudúdalláhi fe ulắike humuz ɖzálimún.

230Fe in tallâqahá fe lá tahıllu lehu mim ba’ɖzu hattá tenkıha zevcen ğayrah, fe in tallâqahá fe lá cunáha aleyhimắ ey yeteráceắ in ɖzannắ ey yuqıymá hudúdalláh, ve tilke hudúdulláhi yubeyyinuhá li qavmı̱ ya’lemún.

---

225. *Allah, sizi yanlışlıkla veya yanılarak ettiğiniz yeminlerden dolayı mes’ul tutmaz; fakat kalbinizle kazandıklarınızdan, yalan yere ettiğiniz yeminle ve yeminlerinizi yerine getirmemekle kazandığınız günahtan mes’ul tutar. Allah Gafûrdur, günahları çok bağışlar; Halîmdir, hemen cezâ vermeyip tevbe etmeniz için size fırsat tanır.*

226. *Hanımlarıyla cinsî temasta bulunmamak üzere yemin edenler için dört aylık bir bekleyiş vardır. Bu müddet içinde yeminlerini bozup kefâretini verirlerse, şüphesiz Allah çok bağışlayıcı, çok merhamet edicidir.*

227. *Eğer yeminlerinden dönmeyip de boşanmaya azmederlerse, muhakkak ki Allah her şeyi hakkıyla işiten, her şeyi hakkıyla bilendir.*

228. *Boşanmış kadınlar üç hayız müddeti beklerler; bu müddet içinde başkasıyla evlenemezler. Eğer Allah’a ve âhiret gününe îmânları varsa, onların rahimlerinde Allah’ın yaratmış olduğu şeyi gizlemek kendilerine helâl olmaz. Bu müddet içinde kocaları barışmak isterlerse, hanımlarını tekrar nikâhları altına almaya onlar daha lâyıktır. Erkeklerin kadınlar üzerinde hakkı olduğu gibi, kadınların da erkekler üzerinde hakkı vardır. Ancak erkekler kadınlara göre bir derece daha fazla hak sahibidir. Allah’ın kudreti her şeye galiptir ve O’nun her işi hikmet iledir.*

229. *Ric’î boşama iki keredir. Ondan sonra kadınlarınızı ya iyilikle, hukuklarını gözeterek tutmak, ya da güzellikle bırakmak vardır. Kadınlarınıza verdiğiniz mehirlerden ve sâir şeylerden bir kısmını geri almanız size helâl olmaz. Ancak, karı koca, aralarında Allah’ın hükümlerini muhâfaza edemeyeceklerinden korkarlarsa bu müstesnâdır. Siz de onların İlâhî hükümleri yerine getiremeyeceğinden korkarsanız, o takdirde, kadının boşanma bedelinde bir miktar mal vermesinde ve erkeğin de bunu kabul edip karşılığında talâk vermesinde ikisi üzerine de günah yoktur. İşte bunlar Allah’ın çizdiği sınırlardır; sakın onu aşmayın. Kim Allah’ın çizdiği sınırları aşarsa, işte onlar zâlimlerin tâ kendisidir.*

230. *İki boşamadan sonra eğer erkek üçüncü talâkı da verirse, kadın bir başkasıyla evlenip tekrar ayrılmadıkça onu yeniden nikâhlamak kendisine helâl olmaz. İkinci kocası da onu boşadıktan sonra ise, evvelki kocası ile tekrar birleşmelerinde, eğer Allah’ın hükümlerine riâyet edeceklerine dâir kanaatleri varsa, onlar üzerine bir günah olmaz. İşte bunlar Allah’ın koyduğu sınırlardır ki, ilim ve idrâk sahibi olanlara böylece açıklar.*

وَاِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ اَوْ
سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ
ذٰلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا اٰيَاتِ اللّٰهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ
اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمَا اَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾ وَاِذَا طَلَّقْتُمُ
النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ اَنْ يَنْكِحْنَ اَزْوَاجَهُنَّ اِذَا
تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذٰلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ
بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ذٰلِكُمْ اَزْكٰى لَكُمْ وَاَطْهَرُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ

لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ اَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ
لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ
بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ اِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا
وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذٰلِكَ فَاِنْ اَرَادَا فِصَالًا
عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَاِنْ اَرَدْتُمْ اَنْ
تَسْتَرْضِعُوا اَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِذَا سَلَّمْتُمْ مَا اٰتَيْتُمْ
بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٣٣﴾

231Ve izá tallaqtumun nisấe fe belağne ecelehunne fe emsikúhunne bi má’rúfin ev serrihúhunne bi má’rúf, ve lá tumsikúhunne dzıráran li ta’tedú, ve mey yef’al zálike fe qad dzaleme nefseh, ve lá tetteḫızű ấyátilláhi huzuvá, vezkurú nî’metalláhi aleykum ve mấ enzele aleykum minel kitábi vel hıkmeti yeıdzukum bih, vetteqúlláhe va’lemű ennalláhe bi kulli şey’in aliṃ.

232Ve izá tallaqtumun nisấe fe belağne ecelehunne fe lá ta’dzulúhunne ey yenkıhne ezvácehunne izá terádzav beynehum bil má’rúf, zálike yúadzu bihị men kâne minkum yu’minu billáhi vel yevmil ấḫır, zálikum ezká lekum ve ather, valláhu ya’lemu ve entum lá ta’lemún.

233Vel válidátu yurdzı’ne evládehunne havleyni kámileyni li men eráde ey yutimmer radzáah, ve alâl mevlúdi lehu rızquhunne ve kisvetuhunne bil ma’rúf, lá tukellefu nefsun illá vus’ahá, lá tudzấrra válidetum bi veledihá ve lá mevlúdul lehu bi veledihị ve alâl váriśi miślu zálik, fe in erádá fisálen an terádzım min humá ve teşávurin fe lá cunáha aleyhimá ve in eradtum en testardzıű evládekum fe lá cunáha aleykum izá sellemtum mấ âteytum bil ma’rúf, vetteqúlláhe va’lemű ennalláhe bi má ta’melúne basıyr.

---

231. *Kadınlarınızı boşadığınız zaman, onlar iddetlerini bitirmeye yaklaştıklarında ya talâkınızdan vazgeçip onları iyilikle tutun veya güzellikle salıverin. Yoksa, zarar vermek için onları tutup da haklarına tecâvüz etmeyin. Kim bunu yaparsa azâba müstehak hâle gelir ve kendi nefsine zulmetmiş olur. Allah’ın âyetlerini de sakın eğlence hâline getirmeyin. Allah’ın sizin üzerinizdeki nimetini ve size indirip onunla öğüt verdiği kitabı ve hikmeti hatırlayın. Allah’tan korkun ve iyi bilin ki Allah her şeyi hakkıyla bilir.*

232. *Kadınlarınızı boşayıp onlar da iddetlerini tamamladıklarında, eğer aralarında iyilikle anlaşırlarsa, kocalarına tekrar dönmelerine mâni olmayın. Sizden Allah’a ve âhiret gününe inanmış olanlara işte bununla öğüt verilir. Bunlar sizin için daha hayırlı ve daha temiz hükümlerdir. Allah her şeyi bilir, siz bilmezsiniz.*

233. *Anneler, çocuklarını iki tam yıl boyunca emzirirler; bu hüküm, emzirmeyi tamamlamak isteyenler içindir. Annelerin yiyeceği ve giyeceği, babanın gücüne göre ve örf ve âdete uygun şekilde baba üzerine bir borçtur. Kimse gücünden fazlasıyla mükellef tutulmaz. Ne bir anne çocuğu sebebiyle, ne de bir baba çocuğu sebebiyle üzerine düşenden fazlasıyla mükellef tutulup da zarara sokulmasın. Babanın ölümü ile, ona vâris olan kimse de, babanın bu husustaki vazifesiyle mükelleftir. Eğer anne ile baba aralarında istişare ederek karşılıklı rızâ ile çocuğu iki seneden önce sütten kesmek isterlerse, onlara bir günah yoktur. Eğer çocuğunuzu süt anneye emzirtmek isterseniz, emzirme ücretini örfe uygun şekilde verdiğiniz takdirde, üzerinize bir günah yoktur. Allah’tan korkun ve bilin ki, Allah bütün yaptıklarınızı hakkıyla görür.*

وَالَّذ۪ينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ اَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ
اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَعَشْرًاۚ فَاِذَا بَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
ف۪يمَا فَعَلْنَ ف۪ٓي اَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِۜ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَب۪يرٌ
﴿٢٣٤﴾ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ ف۪يمَا عَرَّضْتُمْ بِه۪ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَٓاءِ
اَوْ اَكْنَنْتُمْ ف۪ٓي اَنْفُسِكُمْۜ عَلِمَ اللّٰهُ اَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلٰكِنْ
لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا اِلَّٓا اَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًاۜ وَلَا تَعْزِمُوا
عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتّٰى يَبْلُغَ الْكِتَابُ اَجَلَهُۜ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ
يَعْلَمُ مَا ف۪ٓي اَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُۚ وَاعْلَمُٓوا اَنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ حَل۪يمٌ
﴿٢٣٥﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ اِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَٓاءَ مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ اَوْ
تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَر۪يضَةًۚ وَمَتِّعُوهُنَّۚ عَلَى الْمُوسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى
الْمُقْتِرِ قَدَرُهُۚ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِۚ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِن۪ينَ
﴿٢٣٦﴾ وَاِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ
لَهُنَّ فَر۪يضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ اِلَّٓا اَنْ يَعْفُونَ اَوْ يَعْفُوَا
الَّذ۪ي بِيَدِه۪ عُقْدَةُ النِّكَاحِۜ وَاَنْ تَعْفُٓوا اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰىۜ
وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْۜ اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَص۪يرٌ ﴿٢٣٧﴾

234Vellezi̱ne yuteveffevne minkum ve yezerúne ezvácey yeterabbasne bi enfusihinne erbeate eşhuriv ve aşrá, fe izá belağne ecelehunne fe lá cunáha aleykum fi̱ má fealne fi̱ enfusihınne bil ma’rúf, valláhu bi má ta’melúne ḫabi̱r.

235Ve lá cunáha aleykum fi̱ má arradٍztum bihi̱ min ḫıtbetin nisâi ev eknentum fi̱ enfusikum, alimalláhu ennekum se tezkurúnehunne ve lâkil lá tuváıdúhunne sirran illá en teqúlú qavlem ma’rúfá, ve lá ta’zimú uqdetem nikâhı hattá yebluğâl kitábu eceleh, va’lemű ennalláhe ya’lemu má fi̱ enfusikum fahzerúh, va’lemű ennalláhe ğafúrun hali̱m.

236Lá cunáha aleykum in tallaqtumun nisâe má lem temessúhunne ev tefridٍzú lehunne farıydٍzáh, ve mettiúhunne alâl músiı qaderuhu ve alâl muktiri qaderuh, metáam bil má’rúf, haqqan alâl muhsini̱n.

237Ve in tallaqtumúhunne min qabli en temessúhunne ve qadferadٍztum lehunne ferıydٍzaten fe nısfu má feradٍztum illâ ey ya’fúne ev ya‘fuvellezi̱ bi yedihi̱ uqdetun nikáh, ve en ta’fű aqrabu lit taqvá ve lá tensevul fadٍzle beynekum innalláhe bi má ta’melúne basıyr.

---

234. *Sizden vefat eden kimselerin arkalarında bıraktıkları hanımlar dört ay on gün iddet beklerler. İddetleri sona erince, onların evlenmek hususunda meşru şekilde yapacakları şeyden dolayı üzerinize bir günah yoktur. Allah sizin yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.*

235. *Kocaları ölen kadınları iddetleri bittikten sonra nikâhlamayı arzu ettiğinizi, daha onların iddeti sona ermeden belli etmenizde veya gönlünüzde saklamanızda bir günah yoktur. Onların nikâhına tâlip olacağınızı Allah biliyor. Ancak, meşrû bir söz dışında, onlarla gizlice sözleşmeyin. İddetleri dolmadıkça da nikâh bağını bağlamaya azmetmeyin. Şunu da bilin ki, Allah gönlünüzdekini hakkıyla bilir; onun için, yasaklarına karşı gelmekten kaçının. Ve yine bilin ki, Allah çok bağışlayıcıdır ve günahlarınızdan dolayı sizi hemen cezâlandırmaz, tevbe etmeniz için fırsat verir.*

236. *Kadınlarınızı, daha kendilerine temas etmeden ve bir mehir takdir etmeden boşamanızda bir günah yoktur. Ancak onları, gönüllerini alacak bir şeyle faydalandırın. Zengin olanın gücü yettiğince, fakir olanın da hâline göre, iyilikle bir şeyler vermesi gerekir. Bu, başkalarının hukukuna riâyet edip iyilik yapmak isteyenler üzerine bir haktır.*

237. *Eğer onları daha temas etmeden boşar da onlar için bir mehir takdir etmiş bulunursanız, o halde mehrin yarısını vermek gerekir. Eğer kadın kendi hakkından vazgeçer ve mehri bağışlarsa veya nikâhı elinde bulunduran erkek tamamını verirse, o başkadır. Sizin, mehrin tamamını vermeniz ise takvâya daha yakındır. Aranızda fazileti ihmâl etmeyin. Muhakkak ki Allah, yaptıklarınızı hakkıyla görür.*

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلٰوةِ الْوُسْطٰى وَقُومُوا
لِلّٰهِ قَانِتٖينَ ﴿٢٣٨﴾ فَاِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا اَوْ رُكْبَانًا فَاِذَٓا
اَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا
تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٩﴾ وَالَّذٖينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ اَزْوَاجًا
وَصِيَّةً لِاَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا اِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ اِخْرَاجٍ فَاِنْ
خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فٖي مَا فَعَلْنَ فٖٓي اَنْفُسِهِنَّ
مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللّٰهُ عَزٖيزٌ حَكٖيمٌ ﴿٢٤٠﴾ وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ
بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقٖينَ ﴿٢٤١﴾ كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ
لَكُمْ اٰيَاتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٤٢﴾ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذٖينَ
خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ اُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ
لَهُمُ اللّٰهُ مُوتُوا ثُمَّ اَحْيَاهُمْ اِنَّ اللّٰهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى
النَّاسِ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٢٤٣﴾ وَقَاتِلُوا
فٖي سَبٖيلِ اللّٰهِ وَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ سَمٖيعٌ عَلٖيمٌ ﴿٢٤٤﴾ مَنْ ذَا
الَّذٖي يُقْرِضُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُٓ اَضْعَافًا
كَثٖيرَةً وَاللّٰهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٤٥﴾

238Háfidẕú ales salaváti ves salátil vustá ve qúmú lilláhi qánitị̄n.
239Fe in ђıftum fe ricálen ev rukbáná, fe izā́ emintum, fezkurúlláhe kemá allemekum má lem tekúnú ta'lemún.
240Vellezị̄ne yuteveffevne minkum ve yezerúne ezvácá, vasıyyetel li ezvácihim metáan ilâl havli ğayra ıђrác,
fe in ђaracne fe lá cunáha aleykum fị̄ má fealne fị̄ enfusihinne mim ma'rúf, valláhu azị̄zun hakị̄m.
241Ve lil mutalleqáti metáum bil ma'rúf, haqqan alâl mutteqıyn.
242Kezálike yubeyyinulláhu lekum ā́yátihị̄ leallekum ta'qılún.
243E lem terá ilâllezị̄ne ђaracú min diyárihim ve hum ulúfun hazeral mevti, fe qále lehumulláhu mútú śumme
ahyáhum innalláhe le zú fadẕlin alân nási ve lákinne ekśeran nási lá yeşkurún.
244Ve qátilú fị̄ sebị̄lilláhi va'lemū́ ennalláhe semị̄'un alị̄m.
245Menzellezị̄ yuqridẕulláhe qardẕan hasenen fe yudẕáıfehu lehū́ addẕ'áfen keśị̄rah, valláhu yaqbidẕu ve yebsut
ve ileyhi turceún.

---

238. *Namazlara ve bilhassa orta namaz olan ikindi namazına devam edin. Ve Allah için namaza durup kıyamda bulunun.*

239. *Bir tehlikeden dolayı korkuya düşerseniz, yaya veya binekli olarak namazı nasıl kılabiliyorsanız öylece kılın, tehir etmeyin. Tehlikeden emin olduğunuzda ise, Allah'ı, O size bilmediklerinizi nasıl öğrettiyse öyle zikredin, ibâdetlerinizi de size öğrettiği gibi yerine getirin.*

240. *Sizden, vefat edip de arkalarında hanımlarını bırakanlar, hanımlarının evlerinden çıkarılmamasını ve bir yıllık ihtiyaçlarını vasiyet etsinler. Eğer bir seneyi tamamlamadan evlerinden ayrılmak isterlerse, o kadınların kendileri hakkında meşrû şekilde yapacakları şeyde sizin için bir günah yoktur. Allah'ın kudreti her şeye galiptir ve hikmeti her şeyi kuşatır.*

241. *Boşanmış kadınlar için de, meşrû ve örfe uygun şekilde bir nafaka vardır. Bu, takvâ sahipleri üzerine bir haktır.*

242. *İşte Allah, düşünüp anlayasınız diye, hükümlerini ve delillerini size böyle açıklar.*

243. *Görmedin mi o kimseleri ki, onlar binlerce kişi oldukları halde, ölümden sakınarak yurtlarını terk ettiler. Allah da onlara "Ölün" dedi ve öldürdü, sonra tekrar diriltti. Muhakkak ki Allah, insanlar üzerinde lûtuf ve kerem sahibidir; lâkin insanların çoğu şükretmezler.*

244. *Allah yolunda cihad edin ve bilin ki, Allah her şeyi hakkıyla işitir, her şeyi hakkıyla bilir.*

245. *Malını Allah rızâsı için harcayıp da Allah'a güzel bir borç verecek kim var? İşte onun karşılığını Allah kat kat verecektir. Rızkı kısan da, bollaştıran da Allah'tır. Hepinizin dönüşü Onadır.*

اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَلَاِ مِنْ بَن۪ٓى اِسْرَٓائ۪لَ مِنْ بَعْدِ
مُوسٰىۢ اِذْ قَالُوا لِنَبِيٍّ لَهُمُ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلْ
ف۪ى سَب۪يلِ اللّٰهِۜ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ
الْقِتَالُ اَلَّا تُقَاتِلُواۜ قَالُوا وَمَا لَنَٓا اَلَّا نُقَاتِلَ ف۪ى
سَب۪يلِ اللّٰهِ وَقَدْ اُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَاَبْنَٓائِنَاۜ فَلَمَّا
كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا اِلَّا قَل۪يلًا مِنْهُمْۜ وَاللّٰهُ
عَل۪يمٌ بِالظَّالِم۪ينَ ﴿٢٤٦﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ
بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًاۜ قَالُٓوا اَنّٰى يَكُونُ لَهُ
الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ اَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ
سَعَةً مِنَ الْمَالِۜ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰيهُ عَلَيْكُمْ
وَزَادَهُ بَسْطَةً فِى الْعِلْمِ وَالْجِسْمِۜ وَاللّٰهُ يُؤْت۪ى مُلْكَهُ
مَنْ يَشَٓاءُۜ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَل۪يمٌ ﴿٢٤٧﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ
اِنَّ اٰيَةَ مُلْكِه۪ٓ اَنْ يَاْتِيَكُمُ التَّابُوتُ ف۪يهِ سَك۪ينَةٌ مِنْ
رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ اٰلُ مُوسٰى وَاٰلُ هٰرُونَ تَحْمِلُهُ
الْمَلٰٓئِكَةُۜ اِنَّ ف۪ى ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِن۪ينَ ﴿٢٤٨﴾

246E lem terá ilâl melei mim beni̱ isrâ̂i̱le mim ba’dı̱ músá, iz qálú li nebiyyil lehumub’aś lená meliken
nuqátil fi̱ sebi̱lilláh, qále hel aseytum in kutibe aleykumul qıtálu ellá tuqátil, qálú ve má lenâ̂ ellá nuqátile fi̱
sebi̱lilláhi ve qad uḫricná min diyáriná ve ebnâ̂iná fe lemmá kutibe aleyhimul qıtálu tevellev illá qali̱lem
minhum valláhu ali̱mum biz dzálimi̱n.
247Ve qále lehum nebiyyuhum innalláhe qad beaśe lekum tálúte meliká, qálû̂ enná yekúnu lehul mulku
aleyná ve nahnu ehaqqu bil mulki minhu ve lem yu’te seatem minel mál, qále innalláhestafáhu aleykum ve
zádehu bestaten fi̱l îlmi vel cism, valláhu yu’tı mulkehu mey yeşâ̂’u, valláhu vásiun ali̱m.
248Ve qále lehum nebiyyuhum inne â̂yete mulkihi̱ ey ye’tiyekumut tábútu fi̱hi seki̱netum mir rabbikum ve
baqıyyetum mimmá terake â̂lu músá ve â̂lu hárúne tahmiluhul melâ̂ikeh, inne fi̱ zálike le â̂yetel lekum in
kuntum mu'mini̱n.

---

246. *Mûsâ zamanından sonra İsrailoğullarının ileri gelenlerini görmedin mi? Onlar, kendilerine gönderilen peygambere, "Bize bir kumandan tâyin et de Allah yolunda savaşalım" dediler. Peygamber de onlara, "Sakın, üzerinize savaş farz kılındıktan sonra harp etmekten kaçınmayasınız?" dedi. Onlar ise, "Bize ne oluyor ki Allah yolunda savaşmayalım?" dediler. "Biz ki yurdumuzdan çıkarılmış, evlâdımızdan ayrı düşürülmüşüz." Fakat onlara savaş farz kılındığında, az bir kısmı müstesnâ hepsi sözlerinden döndüler. Allah ise o zâlimleri hakkıyla bilir.*

247. *Peygamberleri onlara, "Allah size Tâlût'u kumandan olarak tâyin etti" dedi. Onlar ise, "O bizim üzerimize nasıl mülk sahibi olabilir? Biz mülk ve saltanata ondan daha lâyıkız. Üstelik ona malca bir bolluk da verilmiş değildir" diye karşılık verdiler. Peygamberleri de, "Muhakkak ki Allah onu sizin üzerinize seçti ve onu ilim ve kuvvet bakımından sizden güçlü kıldı. Allah mülkü dilediğine verir. Allah, lûtfu bol olan ve her şeyi bilendir" dedi.*

248. *Peygamberleri ayrıca onlara şunu da söyledi: "Tâlût'un kumandanlığına alâmet, kaybettiğiniz sandığı size getirmesidir ki, o sandıkta Rabbinizden size bir mânevî kuvvet ile Mûsâ ve Hârun âilelerinden arta kalan bakıyeler vardır ve o sandığı melekler taşıyacaklardır. Eğer inanıyorsanız, şüphesiz ki bunda sizin için bir delil vardır."*

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلٖيكُمْ
بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنّٖى وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ
فَاِنَّهُ مِنّٖى اِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهٖ فَشَرِبُوا
مِنْهُ اِلَّا قَلٖيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذٖينَ
اٰمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ
وَجُنُودِهٖ قَالَ الَّذٖينَ يَظُنُّونَ اَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللّٰهِ كَمْ
مِنْ فِئَةٍ قَلٖيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثٖيرَةً بِاِذْنِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ
مَعَ الصَّابِرٖينَ ﴿٢٤٩﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهٖ
قَالُوا رَبَّنَا اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ اَقْدَامَنَا
وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرٖينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ
بِاِذْنِ اللّٰهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَاٰتٰيهُ اللّٰهُ الْمُلْكَ
وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ
النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْاَرْضُ وَلٰكِنَّ
اللّٰهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمٖينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ اٰيَاتُ اللّٰهِ
نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَاِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلٖينَ ﴿٢٥٢﴾

249Fe lemmá fesale tálútu bil cunúdi, qále innalláhe mubteli̱kum bi neher, fe men şeribe minhu fe leyse minni̱,
ve mel lem yat’amhu fe innehu minni̱ illá menığterafe gurfetem bi yedih, fe şeribú minhu illá qali̱lem minhum
fe lemmá cávezehu huve vellezi̱ne ấmenú meahu, qálú lá táqate lenel yevme bi cálúte ve cunúdih, qálellezi̱ne
yedꭤunnúne ennehum muláqúlláhi, kem min fietin qali̱letin ğalebet fieten keśi̱ratem bi iznilláh, valláhu meas
sábiriyn.
250Ve lemmá berazú li cálúte ve cunúdihi̱ qálú rabbenấ efrığ aleyná sabrav ve śebbit aqdámená vensurná alâl
qavmil kâfiriyn.
251Fe hezemúhum bi iznilláhi, ve qatele dávudu cálúte ve ấtáhulláhul mulke vel hikmete ve allemehu mimmá
yeşấ’u, ve lev lá def’ulláhin náse, bá’ꭤahum bi ba’ꭤıl le fesedetil arꭤu ve lákinnalláhe zú faꭤlin alâl álemi̱n.
252Tilke ấyátulláhi netlúhá aleyke bil haqq, ve inneke le minel murseli̱n.

---

249. *Tâlût, ordusuyla birlikte hareket ettiğinde onlara dedi ki: “Allah sizi bir nehirle imtihan edecek. Kim o nehrin suyundan içerse benden değildir. Kim ondan içmezse şüphesiz o bendendir. Ancak bir avuç içmenin zararı yoktur.” Onlardan pek azı müstesnâ, geri kalanı o nehrin suyundan içtiler. Tâlût ve beraberindeki mü’minler nehri geçince, kalanlar, “Bugün bizim Câlût ve askerine karşı koyacak gücümüz yok” dediler. Âhirete inanıp Allah’ın huzuruna çıkacaklarını bilenler ise onlara şöyle cevap verdiler: “Nice az topluluklar, nice kalabalık topluluklara Allah’ın izniyle galip gelmişlerdir. Allah sabredenlerle beraberdir.”*

250. *Onlar Câlût ve ordusuna karşı meydana çıktıklarında ise, “Ey Rabbimiz,” dediler. “Üzerimize sabır yağdır. Ayaklarımızı sâbit kıl. Ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et.”*

251. *Sonra Allah’ın izniyle düşmanı hezimete uğrattılar. Dâvûd da Câlût’u öldürdü ve Allah ona mülk ve hikmet verdi ve dilediği şeyleri öğretti. Eğer Allah, insanlardan bir kısmının kötülüğünü diğer bir kısım insanlar vasıtasıyla ortadan kaldırmasaydı, yeryüzü fesada uğrardı. Halbuki Allah, âlemler üzerine lûtuf ve ihsan sahibidir.*

252. *İşte bunlar Allah’ın âyetleridir ki, senin üzerine hak ile okuruz. Sen de muhakkak ki insanlara Allah tarafından gönderilmiş elçilerdensin.*